

11.11.11 in 2006

INHOUD

- 3 Voorwoord van de algemeen secretaris
- 4 11.11.11 is 40 jaar jong
- 6 2015 DE TIJD LOOPT
- 8 Landbouw2015
- 10 Politiek forum
- 12 Financiële campagne: een nieuw record
- 14 30 jaar wereldkalender
- 16 11.11.11 in de media
- 18 Focus op het Zuiden
- 22 Beleidswerk internationaal, Europees, nationaal en lokaal
- 25 Huis van het Zuiden
- 28 Resultaat en balans
- 29 Met de steun van ...
- 30 De Noord-Zuidkoepel en zijn leden
- 32 Contactadressen

COLOFON

Werkten mee aan dit nummer:

Anita Van Hoof
Barbara Vandevelde
Bogdan Vanden Berghe
Corine Van Kelecom
Damir Gojkov
Eddy De Neef
Han Verleyen
Jacques Mevis
Karima Amezian
Koen Stuyck
Koen Warmenbol
Kris Goossenaerts
Luc Callaerts
Marc Maes
Marleen Vos
Pol Vandevoort
Rein Antonissen
Rob Adriaensen
Rudy De Meyer
Soumaya Zaougui

Eindredactie: Marnix Vermaercke

Vormgeving: Leo Willekens

Foto's:

Katrien Vanderschoot (p. 9, rechts)
VRT - De Rode Loper (p. 17)
Chantal Hovens (p. 21)
Andere foto's: 11.11.11

Druk: Vaes, Overpelt

Verantwoordelijke uitgever: Bogdan Vanden Berghe,
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel

Steeds meer impact

Het jaarverslag is een moment waarop we even achterom kijken en ... we mogen met gepaste trots terugblikken op 2006. In februari was er het politieke forum dat vele geïnteresseerden wist te lokken. Met een geslaagde input van prof. Rik Coolsaet en met een provocerende tussenkomst van Eveline Herfkens, speciale VN-gezant voor de millenniumdoelstellingen, koos de Noord-Zuidbeweging er op het einde van de dag duidelijk voor om ook de volgende jaren samen volop in te zetten op politiek werk.

Later op het jaar brachten we dat sterk in de praktijk tijdens de twee stemrondes van de Congolese verkiezingen. Meer dan 200 observatoren werden verspreid over het hele land ingezet en met de coalitie *Congo wil stemmen* konden we erg snel en adequaat toezien op een correct en sereen verloop van de verkiezingen. Onze observatoren hadden het nog nooit meegemaakt: de motivatie waarmee de Congolezen voor het eerst in 40 jaar hun eigen leiders kozen. Van heinde en verre zakte iedereen af om zijn of haar stem te laten horen. Het werden niet zomaar verkiezingen. Het was een statement vóór democratie.

Uiteindelijk kwam Kabila als eindoverwinnaar uit de bus. Er moet nu op toegezien worden dat de prille democratie, waar de Congolezen zo trots op zijn, niet uit evenwicht gebracht wordt. Noch door slecht bestuur, noch door een gebrek aan middelen vanuit de internationale gemeenschap. En misschien nog belangrijker: ook niet door een gebrek aan inkomsten uit de eigen natuurlijke rijkdommen. Broederlijk Delen en 11.11.11 voeren al jaren campagne voor eerlijke mijncontracten tussen de Congolese overheid en de investeerders. De opbrengsten van koper, kobalt, diamant en andere rijkdommen moeten in de eerste plaats beterschap brengen voor de Congolezen.

In het najaar voerden we een sterke 11.11.11-campagne. Na een algemene campagne over het belang van de millenniumdoelstellingen (in 2005), richtten wij in 2006 de spots op de eerste millenniumdoelstelling, die oproept tot het halveren van de honger in de wereld tegen 2015. Toegegeven, de affiche met de ui die door iemands strot wordt geduwd, kende zijn voor- en tegenstanders, maar ze liet wel niemand onverschillig. Met het erg concrete verhaal van uien in Senegal klaagden we de vernietigende invloed van een fout landbouwbeleid aan. We bereikten meer dan 80 % van de Vlamingen met onze boodschap. De uierendag op 27 oktober kende massale bijval met meer dan 200.000 mensen die op een of andere manier aan de actie deelnamen.

In 2005 kende de financiële actie een kleine dip, maar in 2006 sloten we terug aan bij een oude traditie. We haalden opnieuw een recordopbrengst: 5.794.371,91 euro om precies te zijn. Het hoogste bedrag ooit. Dat is niet alleen goed omdat we daarmee onze plichten tegenover onze partners en onze leden kunnen vervullen. Maar het betekent eveneens dat zeer veel mensen onze ideeën ook financieel willen ondersteunen.

En laten we al even vooruitblikken. Ook 2007 biedt zich aan als een interessant jaar. Ondermeer met een vrijwilligersforum dat een aantal lijnen uitzet voor de volgende jaren en uiteraard het vervolg op onze campagne rond landbouw. Ditmaal zullen we de campagne erg intensief voeren, samen met een aantal lidorganisaties. Vredeseilanden en Oxfam Wereldwinkels werken namelijk rond hetzelfde thema. In 2006 beslisten wij om de samenwerking tussen de lidorganisaties de komende jaren verder op deze leest te schoeien. Dat zal niet altijd met dezelfde lidorganisaties gebeuren, maar onze

betrachting blijft steeds dezelfde: meer impact hebben met onze boodschap.

Bogdan Vanden Berghe, algemeen secretaris

11.11.11 is 40 jaar jong

In 1966 organiseerde het Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (NCOS) de eerste 11.11.11-actie. Op 11 november om 11.00 uur gingen vrijwilligers van deur tot deur om aandacht en centen te vragen voor het Zuiden. De eerste gezamenlijke campagne van de Noord-Zuidbeweging was een feit. Sindsdien zijn we dat blijven doen, elk jaar opnieuw, met opvallende affiches, scherpe standpunten en politiek lobbywerk. Vandaag kan je niet meer naast de Noord-Zuidbeweging kijken. Nog steeds gaat van de 11.11.11-actie een sterk mobiliserende en bewustmakende kracht uit. We hebben onszelf helaas nog niet overbodig kunnen maken, wat ons niet belette om in 2006 met enige fierheid terug te blikken op 40 jaar onbaatzuchtige inzet van duizenden vrijwilligers en professionals.

Toespraak door journalist Yves Desmet op de feestzitting in Brussel op 23 september

"Beste feestvierders,

Laat me beginnen met een citaat van aartsbisshop Desmond Tutu. Hij zei ooit het volgende: *"Toen de blanke missionarissen naar Afrika kwamen hadden zij de Bijbel, en wij het land. Ze zegden: Laat ons bidden. We sloten onze ogen. Toen we ze weer openden hadden wij de bijbel en hadden zij het land."* Toen is de miserie begonnen. En u zit er vandaag nog altijd mee. U bent hier om elkaar te feliciteren, en dat is een goede en gewaardeerde traditie in dit land. Doet u dus vooral rustig verder. Ik ben hier dan weer om u tegen de haren in te strijken. Daar worden politieke commentaarschrijvers nu eenmaal voor betaald. Alhoewel, vandaag niet ...

Binnenkort staat u er weer, op de parking van mijn favoriete grootwarenhuis, en verkoopt u me wat ansichtkaarten of andere nutteloze zaken. En gelooft u mij, ik zal gul een bijdrage in uw busje stoppen. Om vervolgens binnen te stappen in een supermarkt waar ik haast geen producten uit het Zuiden vind, omdat ze door ons protectionisme daar buiten gehouden worden.

Meer dan zestig procent van het Europese budget wordt vandaag in de Europese landbouw gestopt, waardoor kunstmatig een sector in leven gehouden wordt die anders door de principes van de vrije markt al lang zou uitgestorven zijn. De Europese Unie stopt meer in de subsidies van Europese tabaksteelt dan in

anti-rookprogramma's. Meer in de graanvelden van Noord-Frankrijk dan in haar volledige ontwikkelingshulp. Schaf die subsidies af. Mijn hele grootwarenhuis zal zich vullen met producten uit het Zuiden, en ik zal iedere week een veel forsere som gegeven hebben aan de boeren in het Zuiden dan dat ik dat nu, één keer per jaar, met veel plichtsbesef aan u geef ...

Maar voor u de zakdoeken laat rondgaan, wil ik u toch nog eerst een verhaal vertellen. Niet erg actueel, want het speelt in de Griekse oudheid. Toen werd er een man, Sisyphus genaamd, door de goden op een onnoemelijke wrede manier gestraft. In het hiernamaals moest hij een loodzware steen omhoogduwen tegen een helling. De goden maakten de steen in de loop van die helling echter steeds zwaarder, zodat Sisyphus hem vlak voor de top niet meer kon houden en de steen terug naar beneden rolde. Daarna begon het opnieuw, en opnieuw. Het was een bijzonder wrede straf, een oefening in ultieme zinloosheid. Maar in tegenstelling tot wat de goden gehoopt hadden, werd Sisyphus niet gek of waanzinnig. Integendeel, hij werd gelukkig. Omdat hij beseftte dat de zin van zijn inspanning niet lag in het bereiken van de top, maar wel in de poging om die top te bereiken.

Ook in de provincies kwamen 11.11.11-vrijwilligers samen om "hun" 40ste verjaardag te vieren.

40.40.40

DE VERJAARDAG

Dat de zin van iets niet valt af te meten aan het uiteindelijke resultaat, maar wel in de inspanning die ervoor geleverd wordt.

Wel, voor mij bent u, al die duizenden vrijwilligers die al vier decennia de baan opgaan, de erfenamen van Sisyphus. Al veertig jaar rolt u de steen de helling op, zonder dat de top zelfs maar in zicht komt, zelfs al wordt de steen zwaarder. Omdat ook u beseft dat niet de top belangrijk is, maar wel de poging om er te geraken.

Veertig jaar bent u bezig, en u hebt geld opgehaald in massale hoeveelheden. En nee, daarmee hebt u de wereld niet veranderd, maar u hebt wel een wezenlijk verschil kunnen maken in het leven van honderdduizenden in het Zuiden, die dankzij uw inspanning wel een leven hebben kunnen opbouwen dat die naam verdient.

U hebt al veertig jaar lang de inwoners van het rijke bejaardentehuis van de wereld, beter gekend als Europa, een spiegel voorgehouden. Hen doen beseffen dat hun welvaart en rijkdom niet vanzelfsprekend is, maar gebaseerd op een systeem dat ten koste gaat van andere mensen. U hebt ze doen begrijpen waarom tienduizenden vandaag dat fort Europa willen bereiken, op gevaar van eigen leven, omdat er hen ginds geen leven wacht. U hebt ze doen beseffen dat vroeg of laat alleen een betere herverdeling van welvaart en rijkdom hun eigen gelukkige leven-tje zal kunnen veiligstellen.

U hebt geld verzameld voor het Zuiden, er onnoemelijk veel nuttige projecten mee opgebouwd, maar vooral bent u leraar geweest, om de bange blanke man te overtuigen dat hij alleen met herverdelen, en niet met muren en forten, zijn comfortabele leven zal kunnen beschermen. U hebt mensen verder doen kijken dan hun kerktoeren, ze doen beseffen dat er ook nog een wereld is. U hebt er veertig jaar lang voor gezorgd dat beleids mensen niet alleen bezig bleven met de problemen in hun achtertuin, maar dat ze ook verantwoordelijkheid opnamen voor de mechanismen die de wereld nog altijd opdelen in 'haves & have-nots'. Proficiat."

De volledige toespraak vind je op www.11.be/deverjaardag

Naar aanleiding van 40 jaar 11.11.11 publiceerden wij *Partners in Evolutie*, een bloemlezing van 10 hedendaagse partnerrelaties, die illustreren hoe 11.11.11 en zijn lidorganisaties geëvolueerd zijn in de praktijk van (en het denken rond) partnerschap tussen Noord en Zuid. Met bijdragen van FOS, Bevrijde Wereld, Wereldsolidariteit, Oxfam Solidariteit, Trias, intal, Broederlijk Delen, Vredeseilanden, Protos en 11.11.11. Je kunt de brochure downloaden op www.11.be/deverjaardag.

Daarnaast is er ook een dvd *40 Jaar 11.11.11, Partners in het Zuiden* beschikbaar. De film bevat uniek materiaal en geeft een actueel beeld van het partnerwerk van 11.11.11. Je kunt de film ook online bekijken op www.11.be/infopartners

Laatste campagne van Mieke Molemans ... als voorzitter van 11.11.11

Het derde mandaat van Mieke Molemans als voorzitter zit er bijna op. In de loop van 2007 zal zij de fakkel doorgeven aan iemand anders. In Pagina 11, het kwartaalblad van de 11.11.11-beweging, blikte zij terug op de voorbije 40 jaar.

"In die veertig jaar zijn we altijd bij onze hoofdopdracht gebleven: het onrecht van de honger aanklagen. We zijn wel geëvolueerd van caritas naar duidelijke politieke en structurele oplossingen, met klare eisen voor de politieke verantwoordelijken. De campagnes werden ook steeds professioneler. Terwijl 11.11.11 veertig jaar geleden het verhaal van concrete mensen in concrete projecten bracht, hebben we nu themacampagnes. Maar er zijn ook constanten. Zo kom ik tijdens mijn ronde door de diverse provincies nog veel trekkers van het eerste uur tegen. Ik zie nog altijd een mix van deur-aan-deuracties, quizzes, maaltijden, wandelingen ...

En ook nog steeds een verzameling van heel diverse mensen, jong en oud, mannen en vrouwen, en heel pluralistisch. Het zijn telkens weer tekenen van hoop dat er een draagvlak is voor mondiale herverdeling en voor een sociale zekerheid voor iedereen.

De Noord-Zuidbeweging heeft de laatste 10 jaar ook een vernieuwingsproces op gang getrokken en met kleine stappen gaan we daarin

vooruit. Maar de belangrijkste uitdaging blijft het aantrekken van nieuwe vrijwilligers. Want als 40 jaar 11.11.11 iets leert, dan is het wel dat het succes voor een groot deel afhankelijk is van de beweging, van de vrijwilligers."

Het volledige gesprek kan je nalezen in Pagina 11, nr. 5, 2006. Je kunt het ook lezen en downloaden op www.11.be/pagina11

2015 DE TIJD LOOPT

In 2005 startte 11.11.11 met 20 van zijn leden de gezamenlijke campagne 2015 DE TIJD LOOPT. Vijf jaar eerder – in het jaar 2000 – hadden 191 VN-lidstaten de millenniumdoelstellingen gelanceerd, een ambitieus plan om tegen 2015 ondermeer de wereldwijde armoede te halveren. Met een gemeenschappelijke campagne wil de Vlaamse ngo-wereld onze politieke verantwoordelijken voortdurend aan het aangegane engagement herinneren. Dat was ook in 2006 het geval.

“Schrijf geschiedenis en ban alsjeblief de armoede uit de wereld. Tegen 2015 dan nog wel.” Met die boodschap trok op 15 september 2006 een ruime delegatie van de coalitie 2015 DE TIJD LOOPT naar het federale parlement. En ook premier Verhofstadt kreeg bezoek van een groep scholieren uit Wuustwezel met dezelfde boodschap: *“Armoede moet de wereld uit!”*

50.000 signalen voor een wereld zonder armoede

Het resultaat van de gezamenlijke campagne van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging mag er toch wel zijn: zowat 50.000 verzoekschriften, 49.778 om precies te zijn. Netjes ingepakt in dozen, en helemaal in regel met artikel 28 van de grondwet, overhandigde de coalitie de verzoekschriften aan twee ambtenaren. Dat gebeurde ergens op de grens tussen publiek en parlementair territorium, aan een monumentaal hek. Zo hoort het volgens de aloude geplogenheden van dit land.

Eenmaal binnen werd de delegatie ontvangen door kamervoorzitter Herman De Croo, samen met de kamerleden en senatoren van de Commissies Globalisering en Buitenlandse Zaken. Studio Globo en de leerlingen van het Sint-Claracollege van Arendonk maakten de problematiek meteen voelbaar. Ze lieten het notoire gezelschap tien seconden de adem inhouden. De tijdspanne waarbinnen drie kinderen onnodig sterven van honger.

Zowel de kamervoorzitter als de aanwezige parlementsleden ondertekenden een engage-

Kamervoorzitter De Croo ondertekent een engagementsverklaring om de armoede de wereld uit te bannen.

mentsverklaring om “armoede de wereld uit te schrijven”. Herman De Croo ging in tegen het egoïsme van “eigen volk eerst”, en benadrukte dat alleen een verregaande herverdeling van de rijkdom de lont uit het kruitvat kan halen. Concreet engageerde hij zich om het regeringsbeleid op het vlak van de millenniumdoelstellingen op te volgen in het parlement. Hij kondigde een nieuw rapport aan over de Belgische vooruitgang op dat gebied.

We onthouden zeker ook de vraag van De Croo om blijvend druk uit te oefenen op het parlement. 11.11.11-voorzitster Mieke Molemans liet daarover alvast geen twijfel bestaan. Onomwonden stelde ze: *“Met alleen een handtekening onder een vrome intentie komen we niet ver. Een progressief ontwikkelingsbeleid moet ook handen en voeten krijgen. We komen terug, met een pluim of met harde taal.”*

Premier Verhofstadt werd niet vergeten

Ook onze eerste minister kreeg op 28 maart hoog bezoek. Een Limburgse klas uit Veldwezelt (bij Lanaken) ging hoogstpersoonlijk onze eerste minister een gelukkig 2015 wensen. Als geschenk kreeg hij 2000 verzoekschriften van schoolklassen uit heel Vlaanderen. Duizenden Vlaamse leerlingen vroegen daarmee aan de regering om zich te houden aan haar belofte alles te doen om de millenniumdoelstellingen te bereiken tegen 2015.

Voordat al die leerlingen – allemaal uit derdegraadsklassen – de verzoekschriften ondertekenden, volgden ze de 11.11.11-workshop *Gelukkig 2015*. Daarin leerden ze wat de millenniumdoelstellingen precies zijn. Niet onbelangrijk, want het is precies via deze doelstellingen dat politici uit de hele wereld hebben beloofd om van de aarde tegen 2015 een leefbaardere planeet te maken voor iedereen. Ondermeer door het aantal mensen dat in extreme armoede leeft te halveren en door ervoor te zorgen dat alle kinderen ten minste basisonderwijs volgen.

Maar in 2005 stelden we met zijn allen vast dat de internationale gemeenschap er nog niet in slaagt om haar engagementen in daden om te zetten. Ook de Westerse regeringen blijven achter op hun beloftes.

Deze Vlaamse schoolkinderen leerden dat het mogelijk is om de armoede uit de wereld te helpen, op voorwaarde dat iedereen zijn steentje bijdraagt. Ze vinden dan ook dat alle regeringen zich moeten houden aan de beloftes die ze in 2000 maakten toen ze de millenniumdoelstellingen onderschreven. Ze vroegen aan premier Verhofstadt om bij hoogdringendheid te zorgen voor meer geld voor ontwikkelingssamenwerking en voor een eerlijkere handel.

Millennium-Parcours, een doe-expo

De millenniumdoelstellingen vormen de rode draad in de campagnes van de Noord-Zuidbeweging de komende 10 jaar. Dus moeten we ervoor zorgen dat zoveel mogelijk mensen – ook kinderen en jongeren – weten wat dat moeilijke en lange woord inhoudt. Dat is de inzet van de tentoonstelling *Millennium-Parcours*.

Zepraktische spelletjes of doe-activiteiten laten kinderen van het lager onderwijs en de eerste jaren van het middelbaar kennismaken met de 8 doelstellingen. Een rad van fortuin, inblikkastjes vol frappante cijfers, een kinderwieg, ... het zijn allemaal ingrediënten om niet alleen de problematiek, maar ook de beloftes die in 2015 zou-

den moeten gerealiseerd zijn, tastbaar te maken. Het geluid van een lekkende kraan, dat gepaard gaat met beelden van vrouwen die kilometers moeten lopen voor hun dagelijkse portie blauw goud, zet zelfs volwassenen aan het denken.

De tentoonstelling kreeg de steun van de Stad Brussel. Ze werd voor het eerst opgezet in oktober tijdens de *Maand van de Solidariteit* in Brussel. Sindsdien is ze uitleenbaar bij 11.11.11 via uitleen@11.be – tel. 02 536 11 42.

De tentoonstelling wordt zowel door kinderen, jongeren als volwassenen gesmaakt. We hopen dat ze nog dikwijls zal te zien zijn in Vlaanderen.

Met deze beide acties sloten we als coalitie het eerste campagnejaar af van 2015 DE TIJD LOOPT. Publiek en politiek weten nu waar de millenniumdoelstellingen om draaien. We schrijven in elk geval verder geschiedenis. Armoede moet de wereld uit! We hopen dat het parlement in deze strijd een sterke gangmaker en bondgenoot zal zijn. En dat onze premier zich houdt aan zijn beloften. Excuses zijn onaanvaardbaar.

En de handtekening van kamervoorzitter De Croo? Die hangt netjes in de hoofdingang van de 11.11.11-gebouwen. Zo maakt iedere bezoeker kennis met het engagement van de kamervoorzitter om in het parlement het regeringsbeleid op het vlak van de millenniumdoelstellingen op de voet te volgen.

Landbouw2015

Meer dan 30 milieu-, natuur-, landbouw-, consumenten- en Noord-Zuidorganisaties werken de komende twee jaar samen. Met *Landbouw2015* stelden ze een gemeenschappelijk 10-eisenprogramma op. Eén van de eisen is een duurzaam landbouwbeleid in Zuid en Noord.

2006 vormde ook de start voor een twee jaar durende campagne rond het recht op voedsel (d.i. de eerste millenniumdoelstelling). Het stond hierbij in de sterren geschreven dat de milieu- en Noord- Zuidbeweging elkaar zouden vinden. In de plaatselijke groepen van beide bewegingen lopen immers vaak dezelfde mensen rond. Bovendien is de gevoeligheid voor de milieuproblematiek sterk aanwezig binnen de Noord-Zuidbeweging. Omgekeerd zijn heel wat milieu-activisten begaan met het Zuiden. Ook onze visies rond een duurzaam landbouwbeleid als antwoord op de armoede lopen gelijk.

Maar ook consumenten- en boerenorganisaties sprongen mee op de kar. Samen willen we ervoor ijveren dat tegen 2015 de zowat 600 miljoen boeren en landarbeiders die wereldwijd structureel honger lijden zichzelf, hun families en hun landgenoten kunnen voeden. Dit historische samenwerkingsverband draagt de naam *Landbouw2015*. Op 16 oktober 2006, Wereldvoedseldag, traden wij voor het eerst naar buiten met een opmerkelijke actie in Brussel rond een reusachtige zandloper vol met "groenten".

Met duurzame landbouw boert iedereen goed

Ruim 850 miljoen mensen lijden honger en 70% daarvan zijn boeren. Terwijl boeren net voedsel produceren, zitten ze paradoxaal genoeg vaak in een situatie van ondervoeding omdat ze moeilijk toegang krijgen tot vruchtbare gronden, water, krediet en zaden. "Het streven naar een wereldwijde vrije markt in landbouwproducten brengt concurrentie teweeg tussen boeren die leven en werken in zeer verschillende omstandigheden, en die geconfronteerd worden met sterk schommelende en structureel lage prijzen. Dat gaat ten koste van voedselzekerheid, de economische en sociale leefbaarheid en het ecologische draagvlak.

Landbouw2015 schuift daarom duurzame landbouw naar voren als oplossing voor het probleem. Mensen in het Noorden en in het Zuiden verwachten veel van de landbouw: genoeg voedsel voor iedereen, tewerkstelling, milieubeheer, kwalitatieve producten, plattelandsontwikkeling, ... Om die verwachtingen in te lossen, is er een sterk beleid nodig waarbij boeren-, milieu-, consumenten- en ontwikkelingsorganisaties betrokken zijn. Dit beleid moet ingrijpen in de markt om lokaal leefbare en duurzame productie te beschermen en te ondersteunen. Het verrekent milieukosten en vermindert de greep van de agro-industrie op de landbouw. Een duurzaam landbouwbeleid oriënteert de landbouw naar lokale en regionale behoeften, en stimuleert een milieuvriendelijke productie. Daarom dringt de campagne er zowel bij de Vlaamse als bij de federale overheid op aan in hun ontwikkelings- en handelsbeleid de steun

Actie met reusachtige zandloper op Wereldvoedseldag, 16 oktober.

aan kleinschalige duurzame landbouw in het Zuiden prioritair te maken en op die manier armoede en honger te bestrijden.

Tsunami van uiensoep overspoelde Vlaanderen

11.11.11 had in 2006 een heuse uien dag op het menu en die ging al snel een eigen leven leiden. Bedrijven, scholen en instellingen reageerden verbazend positief. Zo lukte het wonderwel om een breed publiek warm te maken voor een thema als de verstikkende voedselexport naar het Zuiden. Naar schatting 200.000 Vlamingen namen op 27 oktober deel aan de uien dag en toonden hun solidariteit met de miljoenen boeren uit het Zuiden die in armoede leven.

De keuze om de ui als vertrekpunt te nemen voor de lokale 11.11.11-acties leek vreemd, maar het ongewone imago van dit sterk geurende bolgewas sprak blijkbaar tot de verbeelding. Bart Demedts (campagnedienst): "We hebben het uienossier eruit gepikt omdat de ui een dankbaar product is om actie te voeren. Hij is goedkoop, ruim beschikbaar en je kan er alle kanten mee uit. En mensen vroegen zich af waarom 11.11.11 nu een probleem maakt van een simpele ajuin. Dat hebben we als troef gebruikt in de campagne. De ui was natuurlijk maar een symbool. Maar tegelijk een ideaal vertrekpunt om jong en oud te laten kennismaken met de strijd van Afrikaanse boeren voor een eerlijk inkomen."

Soep is er natuurlijk elke dag. Meedoen met de actie was dus simpel. Bedrijven, scholen en horecazen hoefden nauwelijks een extra inspanning te doen. Dat verklaart ongetwijfeld het succes van de uien dag op 27 oktober. Tot op het laatste nippertje stroomden de inschrijvingen binnen. Horecazen wijzigden hun dagmenu. Bedrijven zoals Belgacom en Janssen Pharmaceutica meldde zich op de valreep aan om uiensoep in hun restaurants te serveren. Bewoners van rusthuizen en instellingen schoven mee aan tafel. Juffen en kinderen kookten samen soep in de klas en duizenden scholieren en studenten proefden op school van de uien dag.

Ook grote cateringbedrijven aarzelden niet om deel te nemen en zorgden voor tienduizenden porties uiensoep in honderden scholen en bedrijven. De jeugdhuizen deden mee tijdens de *Winderige Nachten* (10 en 11 november 2006). En natuurlijk kreeg de uiensoep ook een ereplaats op de vele etentjes, quizzen en lokale activiteiten van de vrijwilligerscomités tijdens de campagne. Ook de media pikten het verhaal gretig op. Na *Wilde Geruchten* (Radio 1) en gastoptredens van de ui in *Man bijt Hond* en *De Laatste Show* was de ui twee weken lang nergens weg te denken. Tussen de koetjes en kalfjes op de trein, op de werkvloer of aan de toog van de voetbalkantine, overal dook het sterk geurende bolgewas op.

Een portret van Mariama Bâ

Mariama Bâ was één van de mensen die ons informeerden over de uienproblematiek in Senegal :

"Ik teel aardappelen, wortelen, tomaten en ajuinen. Onze ajuinen zijn heel goed, maar we kunnen ze spijtig genoeg niet stockeren. Er zijn te weinig opslagruimten in het dorp. Daardoor moeten we ze direct na de oogst verkopen, en dat betekent dat je een lage prijs krijgt. Ik zou mijn uien liever beetje bij beetje verkopen, dan zou ik meer verdienen."

Dit jaar heb ik al mijn uien kunnen verkopen dankzij de importstop die de regering gedurende drie maanden heeft opgelegd. Ik vind dat een zeer goed initiatief dat ook voor andere landbouwproducten kan worden doorgevoerd. Vroeger kregen we onze uien vaak niet verkocht omdat er het hele jaar door buitenlandse uien werden ingevoerd. Ik ben zelf voorzitter van de vereniging van boerinnen in dit dorp. Samen met alle andere organisaties van groentetelers hebben we toch gezorgd voor die importstop. Als ik zeker zou zijn dat we onze uien verkocht krijgen en dat ze na de oogst niet liggen te rotten, dan zou ik er veel meer kunnen planten. Er zijn ook te weinig kredietprogramma's. Bij de huidige programma's liggen de kredieten zo laag dat je alleen maar kleine activiteiten kan opzetten. Om zaaigoed te kopen moeten de kredieten hoger zijn."

Alle jongeren trekken weg. Ze kunnen niet anders. Ze hebben hier geen toekomst, er is hier geen geld te verdienen. Dat is een groot probleem, want wij willen niet dat onze kinderen vertrekken. We hebben hen nodig om het land te bewerken. Ik wil ervoor zorgen dat onze jongeren hier kunnen blijven en geld kunnen verdienen."

Politiek forum

Op 18 februari 2006 vond in het Vlaams Parlement het eerste politiek forum van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging plaats. Drie jaar eerder – n.a.v. *MeAnders!* – hadden vertegenwoordigers van de 11.11.11-lidgroepen en van onze actiebasis aangedrongen om alles in het werk te stellen om met ons politiek werk betere resultaten te behalen. Onze politieke activiteiten moesten beter op elkaar worden afgestemd en we moesten meer gaan samenwerken. Dat houdt in: een langetermijnstrategie, de verschillende thema's inpassen in één groot verstaanbaar verhaal, en op dezelfde nagels blijven kloppen. Politiek werk en campagnes moesten elkaar meer aanvullen en versterken. Ook in 2002 werd tijdens een *vernieuingsweekend* al duidelijk gesteld dat het politieke werk de ruggengraat van de Noord-Zuidwerking vormt.

De afgelopen twee jaar maakten we een inventaris van wat we binnen de beweging allemaal doen op politiek vlak. We dachten na over wat prioritair is en bekeken waar we onze krachten konden bundelen en welke taken we konden verdelen. Hieruit kwam een voorstel van gemeenschappelijk politiek programma voor de Noord-Zuidbeweging. Het bevat 8 prioritaire thema's of regio's, met gemeenschappelijke strijdpunten voor de rest van het lopende meerjarenprogramma. Die prioritaire thema's of regio's zijn: landbouw, handel, arbeid, de financiële sector, bedrijven, officiële ontwikkelingssamenwerking, Centraal-Afrika en Palestina.

Met dit voorstel trokken we op 18 februari terug naar onze opdrachtgevers, die we hadden uitgenodigd op een *politiek forum*. Ruim 300 deelnemers – de helft vrijwilligers, de helft beroepskrachten – kwamen het voorgestelde politieke programma beluisteren, formuleerden er kritische vragen bij en deden aanbevelingen. Inhoudelijk was het politiek forum een antwoord op wat onze actiebasis en de ngo-leden gevraagd hadden. De aanwezigen hadden er dan ook weinig moeite mee om zich achter de voorgestelde keuzes te scharen, die ze wel verrijkten met een aantal kritische bedenkingen

en bepaalde accenten. Sommige bedenkingen hadden eerder betrekking op het geheel van ons politiek werk. In dat verband luisterden we ook naar de boodschap van Rik Coolsaet, professor politieke wetenschappen (Universiteit Gent) en mevrouw Eveline Herfkens, Nederlands ex-minister van Ontwikkelingssamenwerking en momenteel speciale campagnecoördinator van de VN voor de millenniumdoelstellingen. Zij stelden dat, gezien de complexiteit van de wereld, er zich over enkele jaren wel veel dringender thema's kunnen aanbieden. Het is dus belangrijk om daarvoor open te staan. Anderzijds mag de complexiteit van de problemen ons niet verlammen: de millenniumdoelstellingen vormen een ideaal kader om aan de slag te gaan. We moeten zeker onze krachten bun-

delen, zowel in België als internationaal. Uit het forum kwam duidelijk de boodschap dat we ons niet mogen engageren in iets waar niet internationaal rond gewerkt wordt.

Rond elk van de thema's en regio's is een politieke werkgroep actief. Die werkgroepen zullen de komende jaren de inhoud aanreiken voor de campagnes. In 2006-2008 biedt de werkgroep landbouw inhoudelijke ondersteuning voor de campagne rond voedselsoevereiniteit en duurzame landbouw, in het kader van de gemeenschappelijke campagne 2015 DE TIJD LOOPT. Daarna is het de beurt aan de werkgroep arbeid om een nieuwe gemeenschappelijke campagne rond arbeid te onderbouwen.

Zie ook: www.11.be/vernieuwing

Fifty/Fifty - Noord/Zuid

Wat zou jij doen als je minister van Ontwikkelingssamenwerking was? Met die vraag eindigde de tentoonstelling *Fifty/Fifty-Noord/Zuid* die van 13 september tot eind oktober 2006 te bezoeken was in Espace Jacqmotte in Brussel. De tentoonstelling werd opgezet door de Belgisch Technische Cooperatie (BTC) samen met ontwikkelings-ngo's zoals 11.11.11. Aanleiding was de vijftigste verjaardag van de Belgische ontwikkelingssamenwerking. Minister van Ontwikkelingssamenwerking Armand De Decker vond dit een meer dan valabele reden om alle actoren uit de ontwikkelingsbranche bijeen te brengen.

Aan de ingang trokken grote foto's de aandacht. *Extralegale voordelen?* stond er bij een foto van arbeiders die wonen én werken in een overvol textielatelier in Bangladesh. *Nieuw speelgoed?* bij een kind uit Zuid-Soedan dat lachend een (echt) geweer in de lucht steekt. Confronterende beelden die de bezoekers – voornamelijk jongeren tussen 14 en 18 jaar die de tentoonstelling in klasverband bezochten – moesten wakker schudden.

Een uitgebreide terugblik op het verleden maakte duidelijk dat er een grote evolutie in het denken rond ontwikkelingssamenwerking heeft plaatsgevonden. Hierbij ging de tentoonstelling terug naar de wortels van courante begrippen als gender, duurzame ontwikkeling of fair trade. Voorbeelden, die als pop-ups op een computerscherm waren gelay-out, maakten het moeilijkst te verteren deel van de tentoonstelling toch toegankelijk.

Ook het heden kwam aan bod. Tien dubbelpor-tretten gaven een zicht op de hedendaagse ontwikkelingswerker. Van noodhulp tot medische programma's. Van universiteit tot platteland. Voor 11.11.11 maakten Freya Rondelez (11.11.11-landencoördinator in Peru) en Lidy Nacpil (coördinator van Jubilee South in de Filipijnen) aan de bezoeker duidelijk wat 11.11.11 verstaat onder structurele hulp. Freya: *"Het al-*

termooiste aan deze job is dat je engagement kan combineren met je werk." Lidy: *"Wat ik erg fijn vind aan mijn job zijn de internationale ontmoetingen. Het gevoel van solidariteit is onbeschrijfelijk. Over alle grenzen heen worden vriendschapsbanden gesmeed."*

Op het einde van de tentoonstelling was het tijd om te kijken wat jongeren zelf kunnen doen in hun eigen school of jeugdbeweging, kortom: in hun eigen leven. En dat is heel wat: van fair trade-producten tot scholierenparlement, van inleefreizen tot een permanent engagement.

Momenteel toert de tentoonstelling langs middelbare scholen. Meer info krijg je bij Marie-Christine Boeve (BTC) – tel: 02 505 37 92, e-mail: marie-christine.boeve@btctb.org.

Zie ook: www.expo5050.be

Een nieuw record

Na het dipje van 2005 was het spannend afwachten wat de campagne in 2006 aan financiële opbrengst zou geven. De totale opbrengst voor 2006 bedraagt 5.794.371,91 euro. Daarmee doen we het niet alleen een stuk beter dan de 5,54 miljoen van het jaar ervoor (+ 4,49%), maar ook beter dan het record in 2004 toen we 5,71 miljoen ophaalden. Het nieuwe record is een hele opluchting én een opsteker voor de meer dan twintigduizend vrijwilligers die elk jaar hun schouders onder de 11.11.11-actie steken.

Waar dat geld allemaal vandaan komt, zie je in het diagram *Inkomsten 2006*. De gemeentelijke actie ging vorig jaar lichtjes vooruit (+ 1,64%). Hier maken de giften op de rekeningen van de 11.11.11-comités een flink deel van de daling in 2005 goed. De straatactie – d.i. de algemene noemer voor alle initiatieven van plaatselijke comités die baar geld opbrengen – bevestigt echter de dalende trend van de laatste jaren. Terwijl Oost-Vlaanderen en Antwerpen nog voor een kleine stijging zorgen, gaan de overige provincies hier achteruit.

De gemeentelijke toelagen zitten ook opnieuw in de lift en gaan er met 3,17% op vooruit. Ook hier maken we een deel van de daling van de vorige jaren goed. En ook de provinciale toelagen deden het goed, met een globale stijging van 1,37%.

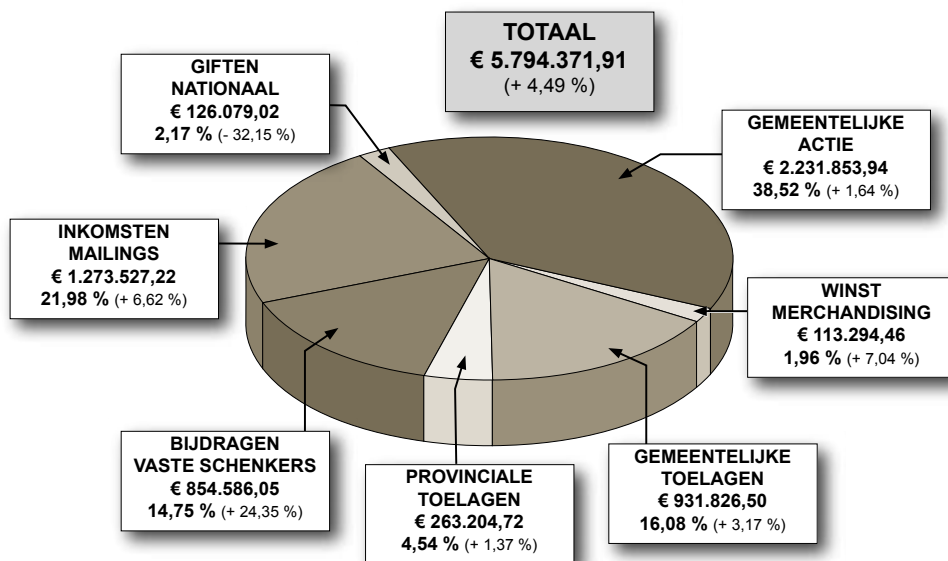
Naast de meeropbrengst van 79.000 euro op onze mailings leverden de vaste schenkingen met een stijging van ruim 24% de grootste bijdrage tot ons record. Dit is vooral te danken aan de vele nieuwe *11.partners*. Ten slotte vermelden wij de winst op merchandising die in 2006 met meer dan 7% toenam.

Hoe wordt het geld verdeeld?

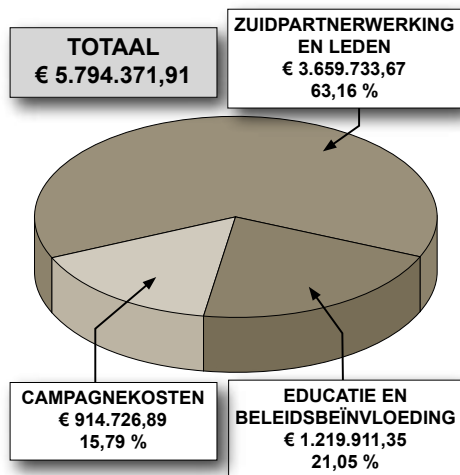
Een degelijke werking en campagne zijn niet mogelijk zonder kosten te maken. Ongeveer 16% van de 11.11.11-opbrengsten gaat naar kosten voor personeel, huisvesting, affiches, tv- en radiospots, aanschaf van verkoopsmateriaal (wenskaarten, stiften, kaarsjes ...), allerlei campagnemateriaal en onze mailings. Op vraag van onze partners in het Zuiden investeren wij ongeveer 21% van onze inkomsten aan educatie en studiewerk die gericht zijn op beleidsbeïnvloeding in het Noorden. We richten ons niet alleen tot onze eigen politici, maar mikken ook op het beleid van internationale instellingen zoals de Wereldhandelsorganisatie, de EU en de Wereldbank. Om in ons opzet te slagen moeten we heel sterke dossiers hebben – vandaar het belang van goed studiewerk – maar we moeten ook de media halen en bewijzen dat we over een stevige achterban beschikken.

Als we de campagnekosten buiten beschouwing laten, merk je dat de “netto-opbrengst” uiteenvalt in 75% (of 3.659.733 euro) voor het Zuiden en 25% (of 1.219.911 euro) voor educatie en beleidsbeïnvloeding in het Noorden. Van het geld dat naar het Zuiden gaat, reserveren we 1.073.521 euro voor een 60-tal partnerorganisaties waarmee het 11.11.11-secretariaat rechtstreeks samenwerkt; de overige 2.586.211 euro gaat naar 11.11.11-lidorganisaties en gemeenschappelijke initiatieven waarvan het actieprogramma werd goedgekeurd door een commissie van onafhankelijke experts. Tot slot: de federale overheid erkent de kwaliteit van de partnerwerking van 11.11.11 en zijn lidorganisaties en honoreert die d.m.v. mede-

Inkomsten 11.11.11 in 2006

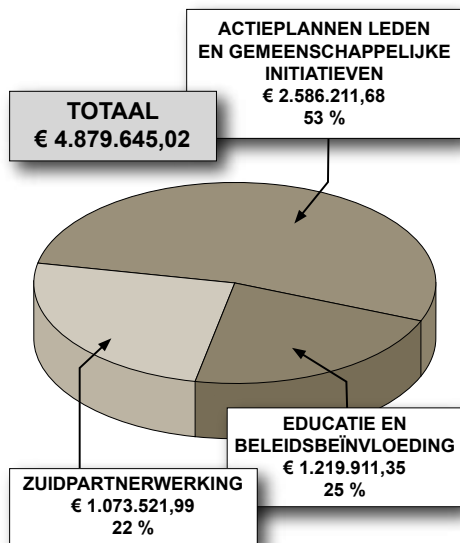

Verdeling 11.11.11-opbrengst

financiering. Concreet betekent dit dat voor elke euro 11.11.11-geld die naar de werking van de partners in het Zuiden gaat, de overheid gemiddeld 4 euro bijlegt. Het spreekt vanzelf dat de impact van onze bijdrage daardoor enorm toeneemt. De middelen worden ons toegekend op basis van een meerjarenprogramma en een jaarlijks actieplan met financiële verantwoording. Zie ook www.11.be/opbrengst

Verdeling netto-opbrengst

Huis-aan-huiswerving met twee jaar verlengd

Het resultaat van de professionele huis-aan-huiswerving van het 11.partner-model door Direct Dialogue Fundraising (DDF) is overwegend positief. Na een proefperiode van een dik jaar doet 11.11.11 nog eens twee jaar beroep op DDF om nieuwe vaste schenkers te werven.

Meer zekerheid

De voorbije campagne zorgde opnieuw voor een recordopbrengst. De vaste schenkers hebben daar een aanzienlijk aandeel in. Financiële steun is belangrijk voor de werking van 11.11.11 en deze zeer trouwe schenkers dragen bij tot een zekerheid op lange termijn. Bovendien versterken ze het draagvlak van 11.11.11. Ze krijgen meer informatie en de binding met de beweging is sterker dan bij de losse schenkers. Omdat werving via mailings steeds duurder werd, gingen we uitkijken naar andere kanalen om vaste schenkers te werven. Het voorstel van DDF om een professionele huis-aan-huiswerving voor 11.partner te verzorgen, bleek een interessant alternatief. Van oktober 2005 tot december 2006 is de methode uitgetest en met succes. Tijdens de proefperiode bracht DDF niet minder dan

1448 vaste schenkers – met een gemiddelde jaarlijkse storting van 81,50 euro – aan.

Krachtenbundeling

Niet alleen op het financiële vlak is de evaluatie positief. Zo blijkt dat meer dan 90% van de nieuwe schenkers voordien nooit een gift overmaakte aan 11.11.11. We bereiken dus wel degelijk een nieuw publiek. Bij de mensen die toetraden had de sympathieke aanpak van de wervers een invloed, maar de motivatie lag vooral bij 11.11.11 zelf. Het werken aan lange-termijnoplossingen en de krachtenbundeling van ngo's en vrijwilligers bleken de voornaamste redenen om 11.partner te worden. En zelfs bij de mensen die niet toetraden, stelde 40% dat hij of zij iets bijleerde over 11.11.11 en zijn werking.

Als vrijwilligersbeweging vinden we het effect op het imago van 11.11.11 belangrijk. Daar hebben we nu nog geen duidelijk zicht op. Eén testjaar bleek te kort om dat te meten. We gaan dat wel onderzoeken in de komende twee jaar dat de samenwerking met DDF verder loopt. We hopen dat de lokale comit ewerking daar op termijn ook de vruchten van kan plukken.

30 jaar Wereldkalender

30 jaar schoonheid uit het Zuiden

De Wereldkalender is 30 jaar jong. Een feestelijk moment en de perfecte aanleiding om stil te staan bij deze vaste waarde in het 11.11.11-aanbod.

De nieuwste telg uit het Wereldkalender-gamma

Naast de prachtige kalender, de handige fotowissellijst om de panoramafoto's in op te hangen en de praktische kalenderwenskaarten is er nu ook een leuke puzzel ontwikkeld, gebaseerd op een foto uit de Wereldkalender.

De foto van de puzzel is gemaakt op Taquile, een eiland in het Titicacameer. De kinderen, broer en zus, vermaken zich best op de binnenplaats van hun ouderlijke huis, terwijl de ouders het dak aan het herstellen zijn.

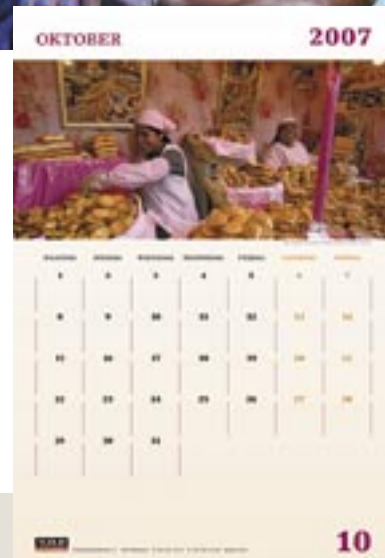
De kalenderpuzzel versterkt deels de visuele boodschap van de Wereldkalender. Bovendien is de puzzel van 500 stukjes niet jaargebonden en een leuke uitdaging om te maken. Een andere manier van werken met beelden uit het Zuiden. Moge deze boreling ook een lang leven leiden.

Sinds 1977 biedt de Wereldkalender door middel van mooie panoramische foto's een venster op het Zuiden. De foto's tonen het alledaagse leven van mensen en belichten aspecten van het Zuiden zoals schoonheid, kracht en doorzettingsvermogen. Het zijn twaalf beelden die telkens in één bepaald thema kaderen. Voor de Wereldkalender 2007 is dat communicatie.

Uniek aan de Wereldkalender is dat hij tot stand komt via internationale samenwerking. De *One World Calendar Group* verenigt maar liefst acht Noord-Zuidorganisaties. 11.11.11 neemt al dertig jaar de hooners waar in Vlaanderen. CNCD-11.11.11 neemt het Franstalige landsgedeelte voor zijn rekening.

Dankzij deze internationale samenwerking blijft de productie van de Wereldkalender betaalbaar. Maar belangrijker nog is de grotere impact op positieve beeldvorming. De organisaties achter de kalendergroep bereiken meer mensen en brengen zo het Zuiden vaker op een positieve manier in beeld bij het grote publiek. Uiteindelijk is dat het doel.

De kalender wordt uitgegeven in een samenwerkingsverband tussen *Cimade* (Frankrijk), *11.11.11* en *CNCD* (België), *Helvetas* (Zwitserland), *Intermon Oxfam* (Spanje), *New Internationalist* (Verenigd Koninkrijk), *Oxfam Novib* (Nederland), en *Food for the Hungry* (Japan).

11.11.11 biedt twee types Wereldkalenders aan. De panoramakalender, in een uniek formaat en met op de achterzijde extra informatie over de foto's en teksten die kaderen in het jaarthema. En de plankalender, die dezelfde magnifieke foto's bevat met onderaan ruimte om afspraken te noteren.

Bij de panoramakalender heeft 11.11.11 een educatief luik ontwikkeld: *Wereldreis*. Dat is een maandelijks lesbief voor het basisonderwijs. Een verhaal brengt telkens weer de kalenderfoto tot leven. Het is een werkdocument met lestips, achtergrondinfo en kopieerbare werkbladen. Het oktobernummer belicht bovendien jaarlijks de 11.11.11-campagne. Sinds januari 2004 wordt *Wereldreis* uitgegeven door Studio Globo, in samenwerking met 11.11.11.

Jules Verne trok de wereld rond in tachtig dagen. De Wereldkalender doet het in twaalf maanden, en dat al dertig jaar lang. Hopelijk mag hij nog vele jaren de muren sieren in huiskamers, bureaus en scholen en op die manier het Zuiden dichterbij brengen.

N.a.v. de 30ste verjaardag konden liefhebbers van de Wereldkalender op www.11.be/winkel de vijf beste foto's kiezen van de voorbije 30 jaar. De vijf foto's die de meeste stemmen haalden, gebruikten wij vervolgens om een nieuwe set wenskaarten *Sublieme Kalenderfoto's* te maken.

www.11.be/winkel
www.studioglobo.be/wereldreis

Barbara Willi-Halter, spilvrouw achter de kalender(foto's)

Barbara: "In 1972 studeerde ik af aan de kunstacademie en ging ik werken voor een kleine ontwerpstudio. We kregen de vraag van een reclamebureau om een kalender te ontwerpen die extra fondsen moest werven voor Helvetas, een Zwitserse ngo. Ik was heel enthousiast en was blij dat het project aan mij werd toevertrouwd. In 1973 rolde de eerste kalender van de persen, een zwart-witversie op 2000 exemplaren. Een jaar later hadden we een oplage van 8000 exemplaren en waren de foto's in kleur. Momenteel werken verscheidene Europese ngo's samen aan de One World Calendar. We zitten nu aan een totale oplage van 160.000 kalenders die verkocht worden in zes Europese landen, Canada, Australië en Nieuw-Zeeland.

Die internationale samenwerking is heel belangrijk, want hoe meer mensen wij kunnen bereiken, des te beter. We staan altijd open voor nieuwe partners. Het is ook zo dat wij met alle partners een consensus willen bereiken rond de 12 foto's van de kalender. Dit is een voortdurend leerproces waarbij we de verschillen in smaak, geloof en cultuur moeten weten te respecteren."

Vraag: hoe verklaar je dat de Wereldkalender het al zo lang zo goed doet?

Barbara: "Dat is inderdaad opmerkelijk. De kalender wint zelfs nog aan populariteit. Hele generaties zijn inmiddels opgegroeid met de Wereldkalender in huis. Hij werd zelfs een collectors item. Het succes in de beginjaren was wellicht te danken aan een gat in de markt. Dergelijke kalender met grote, exotische foto's bestond nog nergens. Ngo's communiceerden in die jaren nog maar alleen over hun eigen activiteiten. Maar de buitengewone vorm van de kalender werd al snel een handelsmerk."

Vraag: heeft de kalender een bepaalde boodschap?

Barbara: "De foto's zijn een huldebetoon aan diverse culturen, kunstvormen, ideeën en geloofsovertuigingen. We leven in Eén Wereld. De gelijkenissen tussen de mensen zijn even belangrijk als de verschillen. Misschien is dat wel één van de verklaringen voor het succes van de kalender.

We proberen een goede selectie van mooie foto's te maken, die een beeld geven van het leven op alle continenten (we beperken ons wel tot derdewereldlanden), en houden daarbij rekening met alle leeftijden en met het genderevenwicht. We krijgen vaak de opmerking dat we beter alleen maar mooie foto's zouden publiceren, maar het leven in een derdewereldland is natuurlijk niet altijd mooi, net zomin als het altijd droevig zou zijn. Kranten en televisie hebben enkel oog voor oorlog, rampen en menselijke ellende. Met de kalender proberen we die eenzijdige kijk op het Zuiden terug een beetje in evenwicht te brengen."

Vraag: heb je een bepaalde lievelingsfoto?

Barbara: "Van alle kalenders die tot nu toe gepubliceerd zijn, heb ik 408 lievelingsfoto's."

11.11.11 IN DE MEDIA

Hoogtepunten in de pers

2006 was toch wel bijzonder, want op 11 november trokken onze vrijwilligers voor de 40ste keer de straat op voor de jaarlijkse 11.11.11-actie. Politiek waren er minder grote internationale uitschieters dan het jaar ervoor, maar de actualiteit staat natuurlijk nooit stil ...

Zo waren er de twee rondes van de eerste Congolese presidentsverkiezingen, respectievelijk eind juli en eind oktober. De Koepel van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging investeerde flink in een delegatie Belgische verkiezingswaarnemers. Kris Berwouts (Afrikawerking van 11.11.11) coördineerde de delegatie. Tijdens de tweede ronde van de verkiezingen hield hij een opgemerkte weblog bij op de website van De Standaard. Kris werd ook diverse malen geïnterviewd over de verkiezingen, o.m. in De Standaard, Tertio, Het Volk en het Nieuwsblad. Maar vooral de gezamenlijke actie van 11.11.11 en Broederlijk Delen tegen de dubieuze activiteiten van mijnondernemer George Forrest, veroorzaakte een echte storm in de pers. Titels als *Georges Forrest kan niet lachen met kritiek* (VRT Nieuws) en *George Forrest daagt Broederlijk Delen en 11.11.11 voor de rechter* (De Standaard) spreken voor zich. De ngo's lieten zich echter niet kisten en namen alle mijncontracten op de korrel die tijdens de transitieperiode in Congo werden gesloten. Dat resulteerde in nieuwe ronkende krantenkoppen: *11.11.11 en Broederlijk Delen nemen Congolese deals Forrest onder vuur* (De Tijd), *Waar gaan de Congolese mijnmiljarden naartoe?* (Trends) en *Arme Congolezen op berg van goud* (Het Volk).

Natuurlijk blijft de 11.11.11-campagne hét moment waarop de beweging niet weg te slaan is uit de media. Dat resulteerde in meer dan 100 reportages en artikels in de nationale media. Vooral rond de zeer succesvolle uierendag op 27 oktober toen een Belgabericht blokletterde: *Tienduizenden Vlamingen eten ajuinsoep voor 11.11.11*. Begin november zonden radio en tv een opgemerkte reeks reportages over Senegal uit, die het 11.11.11-thema heel concreet voor-

stelden. Inhoudelijk wist het campagnethema overigens menigeen te beroeren. Dirk Verhofstadt had het in De Morgen over *Het grote gelijk van 11.11.11*, en Knack had het over *het boerenverstand van 11.11.11*.

De campagne was ook de start van de nieuwe coalitie *Landbouw2015* waarvan 11.11.11 prominent deel uitmaakt: *Noord-Zuidbeweging zet eis voor duurzame landbouw- en voedselzekerheid kracht bij* klonk het in een interview op Kerknet. Het Laatste Nieuws titelde *Zandloper vraagt aandacht voor landbouwproblemen in de Derde Wereld*.

Verder – en hiermee zijn we bij onze core business – bleef 11.11.11 hameren op de noodzaak om het ontwikkelingsbudget te verhogen tot 0,7% van het BNP. Bij de voorstelling van ons jaarlijks rapport van de Belgische ontwikkelingshulp schreef de pers: *Schijnhulp smukt budget ontwikkelingssamenwerking op* (De Morgen) en *11.11.11 klaagt schijnhulp aan* (Laatste Nieuws). En ook het Europees ontwikkelingsbeleid kreeg

ervan langs: *Cijfers ontwikkelingssamenwerking kunstmatig opgeblazen* (De Tijd).

Andere eye-catchers waren: *Peru wil ngo's muilkorven* (een gesprek met 11.11.11-medewerker Koen Warmenbol in Het Volk), *Waarom het in de WHO niet lukt* (opiniestuk van studiemedewerker Marc Maes in De Tijd) en *Top wereldhandel: wéér terug naar af* (Gazet van Antwerpen). We vermelden hier ook dat bij de uitreiking van de Nobelprijs voor de Vrede aan de Bengaalse stichter van de Grameenbank, Mohammed Yunus, 11.11.11 werd gevraagd voor commentaar op radio en tv.

Ten slotte wist 11.11.11 ook de meer populaire pers te boeien door Ilse Van Hoecke (VRT) naar de Filipijnen te sturen: *Ilse Van Hoecke bij de straatkinderen in Manilla* (Blik) en *Mijn moederhart is een paar keer gebroken* (TV-familie). Ilse zorgde ook voor een opgemerkte en ontroerende kerstreportage in De Rode Loper.

Zie ook: www.11.be/perslokot

Ilse Van Hoecke getuigt in De Rode Loper

Een showbizz-programma als *De Rode Loper* (op Eén) dat op bezoek gaat bij partnerorganisaties van 11.11.11. Dat gebeurt niet elke dag. In tegenstelling tot de vele korte items die we van dat programma gewoon zijn, besteedt *De Rode Loper* tussen kerst en nieuwjaar telkens een volledig programma aan één reportage. Minstens één van die langere reportages moet over een organisatie gaan die zinvol werk verricht. Uiteraard voelde 11.11.11 zich aangesproken.

Tv-presentatrice Ilse Van Hoecke werkte in 2005 ook al mee aan onze click-spot (om de 3 seconden sterft een kind ...). Ze kende 11.11.11 en was heel nieuwsgierig naar de praktijk. Wat is structurele hulp? Hoe betrek je vrouwen bij projecten? Welke obstakels komen plattelandswerkers tegen als ze een eigen stukje grond – waar ze recht op hebben – willen bewerken? Vragen had ze genoeg toen ze naar de Filipijnen vertrok. De eerste confrontatie met de harde realiteit van immense en uitzichtloze armoede liet niet lang op zich wachten. In Manilla bracht ze een bezoek aan Payatas, een krottenwijk op een vuilnisbelt waar de mensen leven van het afval van de stad. Zoveel ellende maakte een diepe indruk.

Gelukkig kreeg ze een dag later ook hoop te zien toen ze het eiland Talim bezocht. Daar was ze te gast bij de vrouwen van Ashi, een organisatie die door Trias wordt begeleid en microkredieten geeft aan de armste vrouwen. Met een kleine lening starten de vrouwen kleine inkomensverwervende activiteiten zoals visverwerking,

bamboe-meubels maken of manden vlechten. Ze zag er lachende vrouwen die hoopvol naar de toekomst keken. Deze vrouwen waren nu in staat om het schoolgeld te betalen voor hun kinderen, medicijnen voor hun zieke ouders, en het dagelijkse brood op de plank. Wat een verschil met de dag voordien.

De volgende dagen bracht Ilse door op het eiland Mindanao. Ze logeerde er bij boeren en zag met eigen ogen hoe deze families, die nu een eigen lapje grond konden bewerken, het veel beter hadden dan de boeren uit andere streken die nog steeds gekluisterd waren aan grote landeigenaars. De organisatie Philnet legde aan Ilse uit, hoe ze boeren motiveert en begeleidt tijdens het hele traject van landhervorming.

Wat voor Ilse een enorme levenservaring was die ze altijd zal blijven koesteren (zoals ze zelf zegt in een interview in *Story*), werd voor de kijkers op 28 december beklievende televisie. Bedankt Ilse voor deze warme en integere bijdrage aan de bekendmaking van het werk van 11.11.11! Wie de tv-uitzending nog wil (her)bekijken, of wie meer info wil over de werking van 11.11.11 in de Filipijnen, kan terecht op www.11.be/Ashi

Focus op het Zuiden

Het koepelsecretariaat van 11.11.11 heeft een zuidwerking die complementair is aan die van de lidorganisaties. Net als de voorbije jaren concentreerde deze werking zich op drie belangrijke regio's in Centraal-Afrika, Azië en Latijns-Amerika.

11.11.11 helpt bladzijde omdraaien in Congo

2006 was een historisch jaar voor Congo. Voor het eerst in 45 jaar werden vrije en transparante verkiezingen georganiseerd als sluitstuk van een vredesproces dat een einde moest maken aan wat men de Eerste Afrikaanse Wereld-oorlog is gaan noemen. De verkiezingen moesten het land de legitieme leiders geven die het nodig had.

11.11.11 heeft mee zijn schouders gestoken onder de coalitie *Congo wil stemmen*, opgericht op initiatief van Broederlijk Delen. Een zestigtal organisaties aan beide kanten van de taalgrens besloten om samen meer druk uit te oefenen op

onze overheid om de democratisering in Congo voluit te steunen.

De Belgische Congocoalitie werd uiteindelijk de ruggengraat van de onafhankelijke observatie die op poten werd gezet door Eurac – het Europese ngo-netwerk voor politiek werk rond Centraal-Afrika – en het CDCE, het Congolese platform binnen de civiele maatschappij dat daarvoor opgericht was. Want daarover was iedereen het eens: de inzet was zo hoog en de zenuwen stonden zo gespannen dat de kansen op ontsporing of manipulatie zeker niet denkbeeldig waren. Uiteindelijk was de transitie

niet veel meer dan het verdelen van de koek tussen warlords, die wisten dat ze niet erg populair waren. Niet iedereen keek dus uit naar de verkiezingen...

Deze Europese ngo-observatoren waren een belangrijk teken van solidariteit met alle Congolezen. De mensen hadden zich grondig op de verkiezingen voorbereid en de verwachtingen waren hoog gespannen. In het kieshokje hebben zij op een ernstige manier hun democratisch recht met beide handen gegrepen. Duizenden Congolezen zorgden er ook voor dat de kiesverrichtingen in een land zonder infrastructuur, met ontelbare hindernissen, toch goed zijn verlopen. Het Congolese volk kon eindelijk zelf zijn leiders kiezen en het is ervan overtuigd dat – als die leiders de verwachtingen niet inlossen – het hen ter verantwoording kan roepen of zelfs terugfluiten. Dat waarnemers uit Europese solidariteitsgroepen hierop hebben toegekeken, was voor hen belangrijk. Vele ngo-waarnemers getuigden achteraf van de vastberadenheid van het Congolese volk.

Met de verkiezingen is een bloedige bladzijde in de Congolese geschiedenis omgedraaid. Nu staan Congolese vrouwen en mannen klaar om hun ontwikkeling in eigen handen te nemen. De noden zijn torenhoog, en de internationale gemeenschap moet middelen ter beschikking stellen om de oorzaken van armoede te helpen wegnemen. Want pas dan zal ook de voornaamste oorzaak van conflict verdwijnen. De internationale gemeenschap heeft ook een verantwoordelijkheid om de plundering van de natuurlijke rijkdommen te stoppen. 11.11.11 en zijn leden zullen de komende jaren partners in Congo blijven steunen, die zullen toekijken op de uitbouw van een transparante en efficiënt functionerende staat.

Nieuwe kansen voor Burundi

Ook in Burundi staan de nieuwe regering en de ngo's voor de heropbouw van hun land en dit na een jarenlange burgeroorlog die aan honderdduizenden mensen het leven kostte en het ontwikkelingsproces met 15 jaar terugdraaide. De nieuwe democratisch verkozen regering van president Nkurinziza heeft nauwelijks beleidservaring. De Burundese bevolking heeft na een lange periode van geweld en ontbering al haar hoop gevestigd op een nieuw beleid. Ze wil snelle en zichtbare verbeteringen van de dagelijkse levensomstandigheden.

Tijdens de burgeroorlog kwam er noodhulp van verschillende humanitaire organisaties. Maar nu de burgeroorlog voorbij is, trekken die zich terug. Omdat de oorlog in Burundi minder spectaculair oogde en minder in de media kwam dan in buurland Rwanda, zijn er vandaag onvoldoende internationale ngo's op het terrein om de ontwikkeling in het land mee op dreef te helpen. Op vraag van onze partnerorganisaties heeft 11.11.11 zijn leden en die van onze Franstalige evenknie CNCD uitgenodigd om deel te nemen

aan een missie naar Burundi. Een 15-tal organisaties ging op deze uitnodiging in. De missie vond plaats in september 2006 en verliep in twee delen, een terreinbezoek en een seminarie. De Belgische regering plande in oktober 2006 een Gemengde Commissie. Dat is een overleg tussen de regeringen van België en Burundi over ontwikkelingshulp, waar afspraken voor meerdere jaren gemaakt worden over het budget en de besteding ervan. Vermits we bij de besteding van de officiële hulp graag een woordje meepraten, hebben we van de aanwezigheid van de Belgische ngo's gebruik gemaakt om samen met de Burundese sociale organisaties een aantal aanbevelingen te formuleren over die officiële Belgische hulp.

Aan het seminarie over de Gemengde Commissie nam een 80-tal Burundese ngo's deel. Ondanks het grote aantal deelnemers verliep het werk vlot en konden we een gemeenschappelijke lobbytekst met aanbevelingen aan de Belgische minister voor Ontwikkelingssamenwerking overhandigen.

Een portret van Barbara Vandevelde

In februari 2006 begon Barbara voor 11.11.11 te werken. Zij werd aangeworven als coördinator van het 11.11.11-landenkantoor in Bujumbura. De andere landenkantoren bevinden zich in Kinshasa, Manilla en Lima. We laten Barbara zelf vertellen hoe ze haar eerste werkjaar bij 11.11.11 heeft ervaren.

“Na een korte inlooperperiode in Brussel en een verkenningssmissie met collega Kris Berwouts naar Rwanda en Burundi om aan alle partners voorgesteld te worden, vertrok ik samen met mijn vriend Karel eind april naar onze nieuwe standplaats in Bujumbura. Sinds we de Burundese straathond Nona hebben geadopteerd wonen we er nu met zijn drieën. Het landenkantoor in Bujumbura kwam er ter vervanging van het kantoor in Kampala en is verantwoordelijk voor de opvolging van zowel de politieke situatie als onze partners in Rwanda en Burundi. Het bleek een hele opgave om het kantoor op te starten, maar momenteel (voorjaar 2007) zitten we in de

laatste fase voor de erkenning van 11.11.11 als ngo in Burundi.

Dat eerste jaar was erg druk maar boeiend. Hoogtepunten waren de verkiezingen in Congo, het Forum des ONG Belgo-Burundaises en de Gemengde Commissies Rwanda en Burundi. Samen met de Burundese Pascasie Kana van partnerorganisatie OAP trok ik als waarnemer voor Eurac naar de verkiezingen in Oost-Congo. In Burundi verklaarde iedereen ons gek omdat wij naar dat gevaarlijke gebied gingen, terwijl in Congo zelf de mensen vroegen hoe het was in het gevaarlijke Burundi. We trokken er ondermeer enkele dagen op met Katrien Vanderschoot van de VRT.

De zomer was ook een woelige periode in Burundi: verscheidene belangrijke figuren – waaronder de vroegere president – werden gearresteerd voor een zogezegde poging tot staatsgreep. Ook journalisten werden geïdoleerd en

gearresteerd, er waren aanslagen op bistro's en er werd regelmatig geschoten. Gelukkig werd in september toch een voorlopig vredesakkoord getekend tussen het FNL en de regering.

In september was er het forum van Belgische en Burundese ngo's. Het werd een succes. De bedoeling was tweeledig: de Belgische ngo's aansporen om meer te investeren in Burundi en een lobbydocument maken ter voorbereiding van de Gemengde Commissie België-Burundi, waar de grote lijnen en het budget van de Belgische officiële ontwikkelingssamenwerking voor Burundi worden vastgelegd. Het was voor mij een positieve ervaring om eens te horen waar andere Belgische ngo's mee bezig zijn en te zien hoe we kunnen samenwerken om de impact van het werk te vergroten.

Dan was het tijd voor vakantie. Met mijn ouders hebben we de toeristische trekpleisters van Burundi ontdekt: Source du Nil, Chutes de Karera, Gitega. De laatste maanden van 2007 waren opnieuw goed gevuld met werk voor de Gemengde Commissies, de financiële opvolging van ons partnerwerk, het bezoek aan (nieuwe) partnerorganisaties ...

Barbara Vandevelde in actie. Werken voor een landenkantoor heeft zo zijn leuke kanten.

2007 belooft niet minder druk te worden, want we moeten ons strategisch meerjarenprogramma ook met de partners op het terrein uitwerken. Ik hoop dat Burundi in de komende jaren echte stappen vooruit zal zetten, want de armoede is er schrijnend. Bijna 60% van de bevolking leeft onder de armoedegrens, de levensverwachting is ongeveer 40 jaar, gezondheidsvoorzieningen en basiszorgen schieten tekort, corruptie viert hoogtij, mensenrechten worden vaak geschonden, er is het probleem van straffeloosheid, ... De nieuwe Burundese regering zoekt moeizaam haar weg om de Burundese maatschappij weer op het spoor te krijgen en we kunnen alleen maar blijven pleiten en aanmoedigen dat ze dit op een constructieve manier mét en vooral ook vóór de Burundese bevolking doet.”

Vrijhandelsakkoorden met de Aziatische regio in de steigers

De EU is kampioen wat betreft het afsluiten van bilaterale vrijhandelsakkoorden. Alle continenten kwamen hierbij reeds ruim aan bod, maar tot nu toe was Azië wat dat betreft een blinde vlek. Hierin zal nu verandering komen, want in 2006 kondigde de Europese Commissie aan dat zij vrijhandelsbesprekingen zou aanvatten met de 10 ASEAN-landen (Association of South-East Asia Nations), India en Zuid-Korea.

Sinds de WTO-onderhandelingen in het slop zitten constateren we een koortsachtige bedrijvigheid op vlak van FTA's (Free Trade Agreements). De Amerikanen zijn hierin zeer actief en dus wil Europa niet achterblijven. Zeker niet in Azië, dat na de crisis van 1997 opnieuw een sterke economische groei kent en een enorme afzetmarkt vertegenwoordigt. De EU en ASEAN vormen samen een potentiële markt van meer dan 1 miljard consumenten.

In april 2005 richtten de ASEAN-ministers van Economische Zaken en de EU-commissaris voor Handel (de heer Mandelson) een zgn. Vision Group op die moet bekijken hoe de economische samenwerking tussen de twee regio's kan verbeteren. Hun rapport (mei 2006) bevat een vurig pleidooi voor het opstarten van vrijhandelsbesprekingen. Het rapport werd meteen onderschreven door commissaris Mandelson.

Sindsdien zijn de voorbereidingen hiervoor van start gegaan. De Europese Commissie werkt aan een ontwerp voor het onderhandelingsmandaat, dat moet voorgelegd worden aan de lidstaten en uiteindelijk bekrachtigd moet worden door de Europese Raad. We voorzien dat ergens in mei 2007 de definitieve teksten zullen worden goedgekeurd. Het akkoord zal stapsgewijs worden uitgevoerd en moet na 10 jaar volledig geïmplementeerd zijn.

Eén van de problemen is de grote asymmetrie tussen de ASEAN-landen. Aan de ene kant heb

je de reeds erg liberale economie van sterke landen zoals Singapore en Thailand, die geduchte concurrenten zijn voor de EU. Anderzijds zijn er de Minst Ontwikkelde Landen zoals Laos, Cambodja en Myanmar. Er stellen zich ook politieke problemen, vooral i.v.m. de mensenrechtenschendingen in Myanmar. Het Europees Parlement heeft hieromtrent verscheidene resoluties aangenomen en die kan de Commissie niet zomaar naast zich neerleggen.

In de ASEAN komt nu een versneld integratieproces tussen de 10 landen op gang. De nadruk ligt hierbij in eerste instantie op de economische integratie. De EU ziet dit graag gebeuren en ondersteunt actief dit integratieproces. Het sluit trouwens nauw aan bij de sterke voorkeur van de EU om eerder te onderhandelen met regio's dan met individuele landen.

De civiele maatschappij in de ASEAN-landen is er echter niet gerust in. Uit de ontwerpteksten blijkt dat men in de liberalisering van goederen, diensten en investeringen veel verder wil gaan dan wat mogelijk is in de WTO-regelgeving. Europa ziet in de FTA's een unieke kans om alles waarover men in de WTO geen overeenstemming kon bereiken toch te bewerkstelligen (publieke aanbestedingen, investeringen, ...) En het is dan maar de vraag wie er

beter van wordt. De ervaringen in andere landen leren ons dat de gevolgen voor de boeren, vissers, arbeiders ...dikwijls nefast zijn, terwijl er van de beloofde voordelen niks in huis komt en vooral de privésector er beter van wordt.

Omdat door de economische groei in o.a. China de concurrentie op de wereldmarkt toeneemt, wil Europa zich via de FTA's verzekeren van de broodnodige toegang tot grondstoffen en energiebronnen om haar eigen economie draaiende te houden. Dit wordt trouwens expliciet gesteld in het recente document van de EU *Global Europe*, dat de lijnen uitzet voor het verhogen van de handelscompetitiviteit.

Ondertussen heeft de civiele maatschappij niet stilgezeten. De Aziatische groepen grepen eind december de ASEAN-top in de Filipijnen aan om de koppen bijeen te steken. Door middel van een mailing list wordt informatie uitgewisseld en worden acties in Noord en Zuid op mekaar afgestemd. Onze partners in de Filipijnen en Indonesië zijn nauw betrokken bij dit proces. In hun eigen land zijn zij ook de drijvende krachten om de problematiek van de FTA's in de aandacht te brengen en er hun eigen regeringen op aan te spreken. Vanuit 11.11.11 leggen wij contacten met andere Europese groepen en trachten we de inspanningen te coördineren.

De Andesregio wil niet achterblijven

Tijdens de vierde topontmoeting tussen de Europese Unie en Latijns-Amerika (mei 2006 in Wenen) werd overeengekomen dat men onderhandelingen zal opstarten voor een associatieakkoord met de Andesregio. Er bestaat reeds lang een akkoord rond ontwikkelingssamenwerking, dat in 2003 vernieuwd en uitgebreid werd met een luik over politiek overleg. In het kader van de strijd tegen de drugs kunnen de Andeslanden ook rekenen op een voorkeursbehandeling voor de uitvoer van producten naar Europa. Maar ondanks dit preferentiële systeem en de vrij aanzienlijke bedragen die de Europese Commissie en de Europese lidstaten jaar na jaar ter beschikking stellen voor ontwikkelingsinitiatieven, is de economische groei in de Andesregio onvoldoende om de schade door politieke en economische crisissen te herstellen. Armoede en ongelijkheid zijn sinds begin jaren '80 vrijwel ongewijzigd gebleven en in sommige landen zelfs nog toegenomen.

Volgens Europa kan een vrijhandelsakkoord met de regio daar verandering in brengen. Het openstellen van markten en het aantrekken van

Europese investeringen zouden nieuwe arbeidsplaatsen en uitvoermogelijkheden creëren. Natuurlijk wil Europa op de eerste plaats zijn marktaandeel in deze regio vergroten of minstens behouden nadat Peru en Colombia een vrijhandelsakkoord met de Verenigde Staten ondertekend hebben.

Maar de regeringen in de Andeslanden zijn verdeeld over de invulling van een toekomstig associatieakkoord. Ecuador en Bolivia benadrukken de noodzaak van een intensievere samenwerking op het vlak van ontwikkelings-thema's, de vrijwaring van preferentiële markt-toegang tot Europa en de asymmetrische behandeling bij het handelsluik van het verdrag. Colombia en Peru leunen eerder aan bij een 'klassiek' vrijhandelsakkoord en zullen zich dus veel toegefelijker opstellen voor verdere en diepgaandere liberalisering van handel en diensten.

De sociale organisaties in de Andeslanden hebben de afgelopen jaren een intense strijd gevoerd tegen het voorstel van een Pan-

Amerikaanse vrijhandelszone (FTAA). Het protest tegen dit voorstel voor een verregaande liberalisering van handel en investeringen in vrijwel alle Zuid-Amerikaanse landen heeft uiteindelijk tot de bevestiging van het project geleid. De bevolking is dus reeds georganiseerd om het debat over handel aan te gaan en de onderhandelingen kritisch op te volgen.

Vooraleer de onderhandelingen kunnen aan-gevat worden eist de Europese Unie dat de Andeslanden aan bepaalde voorwaarden voldoen, zoals de vereenvoudiging van de douane en vrij verkeer van goederen tussen de landen die deel uitmaken van de Andesgemeenschap. De Andeslanden maken ernstig werk van deze voorwaarden, wat er op wijst dat ze snel met de onderhandelingen van start willen gaan. De Europese Commissie van haar kant heeft een onderhandelingsmandaat van de Europese Raad nodig om te mogen onderhandelen.

Ondertussen bouwden Europese en Latijns-Amerikaanse netwerken en organisaties allerlei contacten uit om de voorbereidingen van de onderhandelingsronde van dichtbij op te kunnen volgen. De meeste parlementaire fracties staan open voor de opmerkingen en voorstellen die vanuit de ngo's worden aangebracht. De Europese Raad staat echter onder druk van de economische belangen van de lidstaten. Hij zal dan ook geneigd zijn om een onderhandelingsmandaat te verstrekken dat aandringt op een snelle en verregaande liberalisering van de handel met de Andeslanden.

Enkele partnerorganisaties van 11.11.11 zijn zeer actief betrokken bij de opvolging van de onderhandelingen en organiseren ontmoetingen en studiedagen om de inhoud en de strategie van politieke acties te definiëren. In Europa bundelen heel wat ngo's en netwerken de krachten om beleidsbeïnvloedende acties te coördineren t.a.v. de Europese instellingen en lidstaten.

Handel(en) achter de schermen

De WTO-conferentie van eind 2005 in Hongkong was er niet in geslaagd om de moeilijkste knopen door te hakken en in de loop van 2006 is daar ook niets van in huis gekomen. Integendeel, de WTO-onderhandelingen werden in de zomer zelfs voor onbepaalde tijd stilgelegd. Dat wil niet zeggen dat de Europese Unie heeft stilgezeten en 11.11.11 ook niet. De EU heeft sinds 2002 onderhandelingen lopen voor vrijhandelsakkoorden met 75 landen in Afrika, de Caraïben en de Stille Oceaan. In oktober kondigde de Europese Commissie aan dat er nog een vijftal onderhandelingen zouden bijkomen: met Centraal-Amerika, de Andesregio, de ASEAN, India en Zuid-Korea. 11.11.11 lobbyde hard achter de schermen om de belangen van de ontwikkelingslanden in deze onderhandelingen (of de voorbereiding daarvan) op de agenda te krijgen. Eén aspect kreeg ruime aandacht in de 11.11.11-campagne: het recht van landen om zich te mogen beschermen tegen de invoer van goedkope landbouwproducten, zodat miljoenen armen op het platteland de mogelijkheid krijgen om te leven van hun landbouw.

De tobintaks op waakvlam en eerste schermutselingen met de belastingparadijzen

Na de goedkeuring op 1 juli 2004 van een Belgische wet m.b.t. de invoering van een *spahnversie* van de tobintaks dreigde het Financieel Actienetwerk (FAN) in een “dip na de top” terecht te komen. Maar FAN ging door op twee sporen. Er was de opdracht om het Belgisch tobinvorbeeld te promoten in andere landen van de eurozone. Daarnaast wilden we een “tweede front” openen rond belastingparadijzen.

De tobintaks verovert Europa niet zomaar een-twee-drie. In Spanje en Italië hadden we aanvankelijk een snelle vooruitgang verwacht, maar er kwam een sterke tegenstand vanuit de regering Berlusconi en er was een gebrek aan eensgezindheid tussen de tobingerzinde partijen in Spanje. Pas in 2007 lijkt er weer vooruitgang mogelijk in Italië, Oostenrijk, Finland en misschien in Nederland.

Internationaal slaagden we er tot nu toe niet in om de tobintaks een stevige plaats te geven in het werk van de Verenigde Naties rond

“innoverende financiering en de Millennium-doelstellingen”. We hielden de waakvlam wel aan het branden in de zogenaamde Groep van 4 (Frankrijk, Brazilië, Spanje en Chili), waar intussen een grote groep regeringen, samen met experts en ngo's, nadenkt over die innoverende financiering. 11.11.11 en andere ngo's vonden hun pilootvoorstel van een taks op vliegtickets wel te zwak en niet compatibel met de acties tegen de klimaatverandering. We steunen wel de werking van de groep omdat hij de tickettaks kadert in een bredere discussie over de nood aan internationale belastingen om ontwikkeling én de “global public goods” te kunnen financieren. Concreet konden (en kunnen) wij groots opgezette vergaderingen van de groep in Parijs (februari 2006), in Brazilië (juli 2006) en Oslo (februari 2007) gebruiken om regeringsleden en ambtenaren van de technische haalbaarheid van een tobintaks te overtuigen.

De werking rond belastingparadijzen nam in 2006 een flitsende start met een reeks hoorzittingen in het parlement en de vertaling in het Nederlands van een uitmuntende brochure van het Tax Justice Network: *Pak ons dan als je kan. Een gruwelverhaal over belastingparadijzen*. Daarbij werd alvast duidelijk dat de belastingparadijzen geen exotisch fenomeen zijn, maar een veel gebruikt onderdeel van het wereldwijd economisch systeem. Het bleek ook dat België om verschillende redenen zelf thuishoort in het lijstje van belastingparadijzen. Onze voorlopige oogst is de goedkeuring in het parlement van een resolutie met analyse en concrete voorstellen.

Europees

Proberen de Europese Commissie en de Raad het Parlement buiten spel te zetten?

In 2006 stonden twee grote debatten op de Europese agenda: hoe wordt de komende jaren de Europese hulp verdeeld en krijgt het Europees parlement controlemechanismen in handen?

De Europese Commissie – onder aansturing van de Commissaris voor Extern Beleid (Ferreró Waldner) – probeerde de regelgeving rond ontwikkelingshulp naar Azië en Latijns Amerika te heronderhandelen. Eén van de doelstellingen was duidelijk om de criteria over de besteding van de hulp uit te rekken. Zodoende zou een aantal programma's die niet meteen ontwikkelingsrelevant waren kunnen gefinancierd worden en zou de controle door het Europees Parlement niet vergroten.

Samen met collega's uit andere lidstaten hebben we er hard aan gewerkt om deze agenda te doen afvoeren. Als ontwikkelingsorganisaties vinden we het namelijk belangrijk dat dit grote budget aan middelen (15 miljard voor de periode 2007–2013) niet versluisd wordt naar andere doeleinden dan die van ontwikkelingssamenwerking. Het broodnodige geld dient besteed te worden aan programma's tegen armoede, en voor gezondheid en onderwijs. Wij willen

niet dat het gebruikt wordt voor terrorismebestrijding, voor militaire operaties of om gaten te dichten in de budgetten van handelsmissies.

Ook de inspraak en controle van het parlement zijn cruciaal. Parlementsleden uit verschillende landen kunnen dankzij onze lobbyacties nu beter zien waar de knelpunten liggen, of de middelen goed besteed worden en hoe daarop controle mogelijk is. Voor ons, als organisatie uit het middenveld, blijft het van fundamenteel belang dat informatie die aangebracht wordt door onze partners uit het Zuiden in de parlementaire fora vertaald wordt.

Wat met de armste landen uit de ACP-groep?

Het hulpbeleid t.a.v. de ACP-landen is nog een ander verhaal. De enveloppe voor die landen uit Afrika, de Caraïben en de Stille Zuidzee (22,7 miljard) is beduidend hoger dan voor Azië en Latijns Amerika. Maar ze wordt gespreid over meerdere jaren en er blijven torenhoge problemen bestaan voor wat betreft de uitbetalingen. In sommige landen – zoals

Burundi – hinkt de Europese Commissie serieus achterop. Van transparantie en democratische controle door het Europees parlement is er nagenoeg geen sprake. Er is nagenoeg geen aandacht voor investeringen in gezondheidszorg en onderwijs.

Ngo's uit verschillende Europese lidstaten kijken dan ook met argusogen toe hoe de middelen voor de ACP-landen zullen verdeeld worden. Sommige van die landen behoren immers tot de groep van de Minst Ontwikkelde Landen en lijken minder middelen te krijgen dan in het verleden. Heel wat landen en regio's spelen ook een cruciale rol in de handelsonderhandelingen rond de Economische Partnerschapsakkoorden (EPA's) en dat zou wel eens een weerslag kunnen hebben op de steun die ze krijgen van de Commissie. En wie bepaalt de prioriteiten? Is dat het partnerland, na overleg met zijn middenveldorganisaties en parlement? Is het enkel een grote groep van belangrijke donoren? Of is het de hoofdzetel in Brussel? In 2007 volgen hierover cruciale onderhandelingen.

Hoe zit het in eigen land?

Jaarrapport Ontwikkelingssamen- werking

Naar jaarlijkse gewoonte zal 11.11.11 eind mei 2007 het Jaarrapport van de Belgische Ontwikkelingssamenwerking voorstellen. We analyseren daarin de uitgaven van de Belgische ontwikkelingssamenwerking in 2006. Maar dit keer zal het daar niet bij blijven. Het jaarrapport verschijnt immers aan de vooravond van de federale verkiezingen. Daarom zullen wij het ontwikkelingsbeleid van de regering Verhofstadt II in zijn geheel in de weegschaal leggen. Zijn de uitgaven voor ontwikkelingssamenwerking écht gestegen de voorbije vier jaar? Halen we de belofde 0,7% in 2010? Had de minister voor Ontwikkelingssamenwerking iets te zeggen in de regering? Waar legde hij zijn accenten? En wat vindt de Noord-Zuidbeweging daarvan?

We kijken niet enkel terug. Naar aanleiding van de verkiezingen zetten we ook onze verwachtingen voor de volgende regering al op een rijtje. Wat dacht u van een minister voor Ontwikkelingssamenwerking met écht geld in zijn portefeuille, en met voldoende belang in de regering om een aantal lijnen uit te zetten? Wij zullen die volgende minister alvast tips geven om dat échte geld goed te besteden! Eind mei beschikbaar in gedrukte vorm en in pdf-formaat op www.11.be.

Gemeenteraadsverkiezingen 2006

Gemeenten verleggen grenzen: onder deze titel voerde de Noord-Zuidbeweging campagne rond de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2006. In verschillende gemeenten en steden stapten Noord-Zuidgroepen met een memorandum in de hand naar lokale partijen. Verschillende vragen werden naar voren geschoven, van participatie over educatie en een eerlijk aankoopbeleid tot een kwalitatief financieel groeipad naar 0,7% van de gemeentebegroting voor ontwikkelingssamenwerking. We stelden ook vast dat gemeentelijk mondiaal

beleid echt wel in de lift zit. Lokale besturen kunnen dit niet meer naast zich neerleggen. In de praktijk nemen velen reeds een grote verantwoordelijkheid op met stevige beleidsnota's, een goede ondersteuning van het middenveld, stedenbanden, enz. De nieuwe legislatuur moet een verdere verbreding en verdieping van dit beleid waarmaken. 11.11.11 zal verder op een constructieve en kritische manier met de lokale besturen samenwerken om deze ambitie waar te maken.

Huis van het Zuiden

Het gebouw waar 11.11.11 gevestigd is, wordt steeds meer een echt Huis van (en voor) het Zuiden. De nummers 9 en 11 waren reeds lang eigendom van de Noord-Zuidkoepel, maar in 2006 kwam er ook nog nummer 13/15 bij. Op donderdag 7 december gooiden wij de deuren open voor huidige en ex-medewerkers zodat wij elkaar wat beter konden leren kennen. Elke organisatie stelde zichzelf voor in korte infosessies. Op dit ogenblik hebben niet minder dan 16 organisaties een stek in de Vlasfabriekstraat 9-15. Het zijn (bijna) allemaal overkoepelde organisaties die zich in Brussel hebben gevestigd met het doel om te wegen op de internationale (lees: Europese) besluitvorming. We stellen ze kort even voor.

11.11.11 – Koepel van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging
www.11.be – tel. 02 536 11 11

De koepel – voorheen Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (NCOS) – vierde in 2006 zijn 40-jarig bestaan. Sinds 1966 groepeerde de koepel tientallen ngo's, vredesgroepen, solidariteitsgroepen, enz. in een strategisch en politiek samenwerkingsverband. Elk jaar organiseert de koepel ook de gemeenschappelijke 11.11.11-actie, met een financieel, een politiek en een educatief luik.

ALOP – Asociación Latinoamericana de Organizaciones de Promoción
www.alop.or.cr – 02 536 19 11

ALOP is een samenwerkingsverband tussen ontwikkelings-ngo's uit 20 Latijns-Amerikaanse en Caraïbische landen. Het werd opgericht in 1979 en is daardoor een van de oudste dergelijke samenwerkingsverbanden in de regio. Het bureau in Brussel opende in 1997 de deuren. Van hieruit wil ALOP vooral het debat over de relaties tussen de EU en Latijns-Amerika stimuleren. ALOP verricht veel studie- en lobbywerk dat een belangrijke basis vormt voor samenwer-

king tussen Europese en Latijns-Amerikaanse ngo's. In dat kader coördineert ALOP het project "Social Observatory of EU – Latin America Relations" dat de steun krijgt van 11.11.11 en vier Nederlandse ngo's.

ALTERFIN
www.alterfin.be – tel. 02 538 58 62

De coöperatieve vennootschap Alterfin werd in 1994 opgericht door een aantal Noord-Zuidorganisaties (waaronder 11.11.11, Oxfam-Wereldwinkels, Oxfam-Solidariteit, Vredeseilanden, FOS, ...) en banken (o.a. Triodos Bank). Sindsdien zijn al meer dan 1.000 mensen aandeelhouder geworden van Alterfin. Alterfin financiert microkredietinstellingen en verenigingen van fair trade-producenten in Afrika, Azië en Latijns-Amerika. Deze organisaties verlenen op hun beurt kredieten aan duizenden kleine boeren en ondernemers in het Zuiden.

CIFCA – Iniciativa de Copenhagen para Centroamérica y México
www.cifca.org – 02 536 19 12

CIFCA – opgericht in 1991 – is een netwerk van 30 Europese organisaties dat lobbywerk ver-

richt om de politiek van de EU ten opzichte van Midden-Amerika en Mexico te beïnvloeden. Het uitvoerend secretariaat is gevestigd in de gebouwen van 11.11.11 en bestaat uit een Zuid-Amerikaan en een Europeaan. De politieke actie van CIFCA steunt op respect voor democratie (de mensenrechten als essentieel onderdeel van alle akkoorden met de EU) en op het engagement van landen uit het Noorden om de ontwikkeling van de landen in het Zuiden te ondersteunen. CIFCA pleit er ook voor dat de civiele maatschappij actief deelneemt aan de samenwerking in al haar aspecten en aan de politieke dialoog met regeringen en parlementen.

COPROGRAM – Vlaamse Federatie van Ngo's voor Ontwikkelingssamenwerking
www.coprogram.be – tel. 02 536 19 23

Ngo's zijn zelfstandige organisaties die hun eigen programma's opstellen en hun eigen initiatieven ontwikkelen. Vaak is het echter interessant om de krachten te bundelen en gezamenlijk, met de sector, op te treden. Zo bundelen ngo's dus hun krachten in koepels (11.11.11 in Vlaanderen en CNCD aan Franstalige kant) en ook in federaties (Coprogram in Vlaanderen en Acodev voor Franstalig België). De federaties verdedigen de belangen van de ngo's (bij de overheid), werken aan kwaliteit en onderhandelen over bestuurlijke aspecten. Hoewel 11.11.11

en Coprogram twee aparte verenigingen zijn, hebben ze deels dezelfde leden en wordt er regelmatig overlegd. In 2006 begonnen koepel en federatie verkennende gesprekken over een mogelijke verregaande samenwerking in de toekomst.

FIDH – Fédération Internationale des Ligues des Droits de l'Homme
www.fidh.org – 02 609 44 25

FIDH werd opgericht in 1922 en heeft als doel om heel concreet actie te voeren voor het respecteren van de (alle!) mensenrechten. Vandaag telt FIDH 141 afdelingen in een 100-tal landen. FIDH coördineert en ondersteunt de werking van haar afdelingen en vertolkt hun werking op het internationale niveau. FIDH is onpartijdig, niet-confessioneel en niet afhankelijk van regeringen. Het komt zowel op voor de burgerlijke als voor de politieke, culturele, economische en sociale mensenrechten.

HRIC – Human Rights in China
www.hrichina.org – 02 609 44 20

HRIC werd opgericht door Chinese studenten in maart 1989. Het is een niet-gouvernementele organisatie die de situatie van de universele mensenrechten in de Volksrepubliek China opvolgt en wil verbeteren. De staf bestaat uit individuele medewerkers uit China, Noord-Amerika en Europa die een warm hart hebben voor democratische hervormingen en sociale gerechtigheid.

ICT – International Campaign for Tibet
www.savetibet.org – 02 609 44 10

International Campaign for Tibet zet zich sinds 1988 in om de mensenrechten en democratische vrijheden voor het Tibetaanse volk te bevorderen. ICT heeft kantoren in Washington, Amsterdam en Berlijn, en sinds eind 2006 ook een Europees kantoor in Brussel. ICT verspreidt informatie over de situatie in Tibet, verdedigt Tibetaanse gewetensgevangenen, bepleit het zelfbeschikkingsrecht (een echte autonomie) voor het Tibetaanse volk binnen de Chinese context. ICT bouwt contacten uit met nationale regeringen, de Verenigde Naties en de Europese instellingen met als doel dat zij een politiek ontwikkelen ten gunste van het Tibetaanse volk.

INFID – International NGO Forum on Indonesian Development
www.infid.org – 02 536 19 51

Infid is een koepel van Indonesische ngo's. Infid bekijkt het ontwikkelingsbeleid van de Indonesische regering met een kritische bril opdat het ten goede zou komen aan de miljoenen armen in het land. Gezien het gewicht van de afbetaling van de buitenlandse schuld in de begroting – elk jaar goed voor een derde van het budget – ijvert Infid voor schuldkwijtschelding en -her-schikking. Infid-Brussel staat in voor de netwerking in Europa en geeft ondersteuning bij de contacten van Infid en zijn leden met de Europese instellingen.

IPS – Inter Press Service
www.ipsnews.be – tel. 02 536 19 33

IPS-Vlaanderen maakt deel uit van Inter Press Service, een internationaal nieuwsagentschap met 350 correspondenten in meer dan 150 landen. De vijfkoppige redactie in Brussel werkt met input van 350 correspondenten in 150 landen en schrijft ook eigen berichten. Het zwaartepunt ligt bij de berichtgeving uit Afrika, Azië en Latijns-Amerika. IPS heeft ook een bijzondere aandacht voor globalisering, migratie, de situatie van minderheden, milieu en ontwikkeling.

MO* – Wereldmediahuis
www.mo.be – tel. 02 536 19 64

MO* is een maandblad dat op 125.000 exemplaren verschijnt, uitgegeven door vzw Wereldmediahuis. MO.be bundelt de inspanningen van MO* en IPS om in Vlaanderen meer en vooral betere informatie over de wereld en de mondialisering te bezorgen aan een zo ruim mogelijk publiek. De website is een nieuw informatief product waarop artikels die in MO* gepubliceerd werden – en ook de MO*papers – via een archief bereikbaar zijn voor het geïnteresseerde publiek.

NGO Platform on Shipbreaking www.greenpeaceweb.org/shipbreak

Bij de opmaak van het jaarverslag had deze nieuwe huurder zich net aangemeld. We beschikten toen nog niet over concrete contactgegevens. Het platform is een wereldwijde coalitie tussen vak-bonden, milieu-, mensenrechten- en gezondheidsorganisaties. *Shipbreaking* gebeurt vooral in landen van het Zuiden waar de prachtigste stranden omgetoverd worden in scheepswerkhoven. Het platform ijvert voor een internationale wetgeving terzake.

OIDH-ACO

**OIDHACO - International Office
 for Human Rights Action on Colombia**
www.11.be/oidhaco – 02 536 19 13

OIDHACO is een netwerk van 41 Europese en internationale organisaties. Het wil de activiteiten van Colombiaanse en internationale religieuze, mensenrechten- en Noord-Zuid-organisaties coördineren. Op die manier wil OIDHACO bijdragen tot meer democratie, een beter rechtssysteem en meer sociale rechtvaardigheid in Colombia.

**PBI European Office –
 Peace Brigades International**
www.peacebrigades.org – 02 609 44 07

PBI begeleidt mensenrechtenactivisten op hun verzoek. Niet met gewapende lijfwachten, maar met internationale vrijwilligers. Het gevaar van aanslagen wordt op die manier afgewend, zodat de organisaties hun mensenrechtenwerk kunnen blijven doen. Het Europees kantoor (PBI-BEO) is de schakel tussen de Europese leden van Peace Brigades International, de internationale ngo's die in Brussel gehuisvest zijn en de Europese instellingen. PBI-BEO staat ook in voor de website www.protectionline.org waar informatie en ervaringen worden uitgewisseld tussen *Human Rights Defenders*.

**PBI Colombia –
 Peace Brigades International**
www.peacebrigades.org/colombia.html
 – 02 536 11 69

Op dit moment heeft PBI projecten in Mexico, Guatemala, Colombia en Indonesië (en in de

loop van het jaar ook in Nepal). Voor elk project wordt een kantoor in de hoofdstad van het projectland gevestigd en wordt een projectcomité opgezet. Daarnaast heeft elk project uit veiligheidsoverwegingen een ondersteunend hoofdkantoor in een ander land, geleid door een projectcoördinator en enkele vrijwilligers. Voor Colombia is het hoofdkantoor in Brussel gevestigd. In Colombia begeleidt PBI sinds 1993 de mensenrechtenorganisaties ASFADDES en CREDHOS en 15 andere organisaties waaronder de interkerkelijke commissie Justicia Y Paz. Ook is PBI aanwezig in de zgn. vredesgemeenschappen (waar de bewoners zich neutraal verklaard hebben t.a.v. het interne conflict) en heeft het teams van vrijwilligers in verscheidene steden.

**VODO – Vlaams Overleg Duurzame
 Ontwikkeling**
www.vodo.be – 02 536 19 90

VODO is een samenwerkingsverband van een belangrijk deel van de nieuwe sociale bewegingen in Vlaanderen: milieu-, vredes-, vrouwen-, armen-, jeugd-, minderheden-, vluchtelingen- en Noord-Zuidorganisaties. VODO wil het maatschappelijk debat over duurzame ontwikkeling stimuleren en er een kritische en progressieve invulling aan geven. Thema's hierbij zijn duurzame consumptie en productie, ecologische economie, klimaatverandering, illegale houtkap, duurzame landbouw, de ecologische voetafdruk, ecologische schuld en belastinghervormingen,... Door een groeiende verankering van Duurzame Ontwikkeling in het beleid, is VODO ook steeds meer het aanspreekpunt geworden voor publiek en overheid als het gaat om standpunten en visie over Duurzame Ontwikkeling.

FINANCIËLE GEGEVENS

In 2006 hadden we opnieuw een zeer geslaagde 11.11.11-campagne en tegelijk bleven ook de kosten onder controle. We zien zelfs een sterke daling van die kosten. Hierdoor konden we het boekjaar afsluiten met een klein positief resultaat en blijven de reserves van 11.11.11 constant. We vallen in herhaling met vorige jaarverslagen, maar de financiële situatie van 11.11.11 blijft dus kerngezond.

Beknpte Resultatenrekening 11.11.11/SOS Honger over 2006 (in 1000 EUR)

OPBRENGSTEN			KOSTEN			RESULTAAT	
	2006	2005		2006	2005	2006	2005
Verkopen	539,9	633,7	Aankopen en aanmaakkosten	350,5	358,2		
Ledenbijdragen	56,6	52,5	Werkingskosten	1.793,7	1.908,1		
Fondsenwerving	5.681,1	5.438,6	Personeelskosten	3.594,4	3.660,7		
Subsidies	5.385,3	5.256,3	Afschrijvingen	223,4	184,1		
Noordwerking	2.274,4	2.198,7	Voorzieningen	3,4	-44,1		
Zuidwerking	2.838,6	2.786,1	Belastingen	15,6	12,7		
Tewerkstellingspremies	272,3	271,6	Financiering leden - Projectenfonds	2.470,0	2.377,1		
Nationale Loterij	293,6	293,4	Financiering leden - Fondsen Secr.	109,6	251,4		
Andere opbrengsten Zuidwerking	194,0	248,6	Doorgestorte Subsidies	506,2	493,6		
Diverse Opbrengsten	265,0	231,6	11.11.11 Partnerfinanciering	3.357,2	3.416,9		
TOTAAL	12.415,4	12.154,8	TOTAAL	12.424,0	12.618,7	-8,6	-463,9
Financiële opbrengsten	75,0	70,9	Financiële kosten	14,2	13,7	60,8	57,2
			Resultaat Gewone Activiteiten			52,2	-406,7
Uitzonderlijke opbrengsten	16,3	33,8	Uitzonderlijke kosten	38,8	39,0	-22,0	-5,2
			Resultaat van het boekjaar			30,1	-411,9

Beknpte Balans 11.11.11/SOS Honger op 31/12/06 (in 1000 EUR)

ACTIVA			PASSIVA		
	2006	2005		2006	2005
Vaste Activa	1.857,4	1.623,4	Eigen Vermogen	6.635,1	6.604,9
Immateriële vaste activa: software	24,6	52,0			
Terreinen en gebouwen	1.284,7	628,9	Bestemde reserves	4.896,2	5.186,6
Materieel Vastliggend	19,6	15,6	Overige reserve	1.708,7	1.830,3
Informatica: hardware	37,8	44,8	Resultaat van het boekjaar	30,1	-411,9
Vaste activa in aanbouw	0,0	415,0			
Financiële vaste activa	472,6	467,1			
Viottende Activa	5.587,6	6.457,1	Voorzieningen	0,0	0,0
Vorraden	118,6	177,3			
Vorderingen < 1 jaar	714,4	1.184,9	Schulden	809,9	1.475,6
Geldbeleggingen	3.643,9	1.308,8	Schulden > 1 jaar	1,5	1,5
Liquide middelen	1.003,8	3.682,9	Schulden < 1 jaar	686,4	1.378,4
Overlopende rekeningen	115,9	103,2	Overlopende rekeningen	121,9	95,7
TOTAAL ACTIVA	7.444,9	8.080,5	TOTAAL PASSIVA	7.444,9	8.080,5

Met de steun van ...

11.11.11 kan niet alleen rekenen op meer dan 20.000 vrijwilligers en duizenden schenkers, ook de overheid draagt haar steentje bij. Een kort overzicht.

De federale overheid erkent de kwaliteit van onze Noord- én Zuidwerking en honoreert die via het systeem van medefinanciering. Concreet betekent dit dat voor elke euro 11.11.11-geld die naar de werking van de partners in het Zuiden gaat, de overheid gemiddeld 4 euro bijlegt. Het spreekt vanzelf dat de impact van de 11.11.11-actie daardoor enorm toeneemt.

Nationale Loterij creëert kansen 6

Speel en het Zuiden wint

"Bijdragen tot het welzijn van de gemeenschap", zo luidt de filosofie van de Nationale Loterij. Precies daarom vloeit een aanzienlijk deel van de winst van de Nationale Loterij terug naar de gemeenschap, in de vorm van financiële steun aan een brede waaier van projecten. Samen met onze Franstalige collega's van CNCD ontvangt 11.11.11 ieder jaar opnieuw een belangrijk bedrag van de Nationale Loterij.

Vlaanderen geeft sensibiliseringsactiviteiten duwtje in de rug

Via het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking volgt de Vlaamse overheid zelf projecten op in een aantal concentratielanden. Maar Vlaanderen draagt ook bij aan sensibiliseringsacties rond ontwikkelingssamenwerking in de eigen regio. Zo kan 11.11.11 rekenen op een extra kracht die gericht werkt om ook doelgroepen te bereiken die weinig met ontwikkelingsorganisaties in contact komen. Een mooi voorbeeld was de Uierendag op 27 oktober 2006.

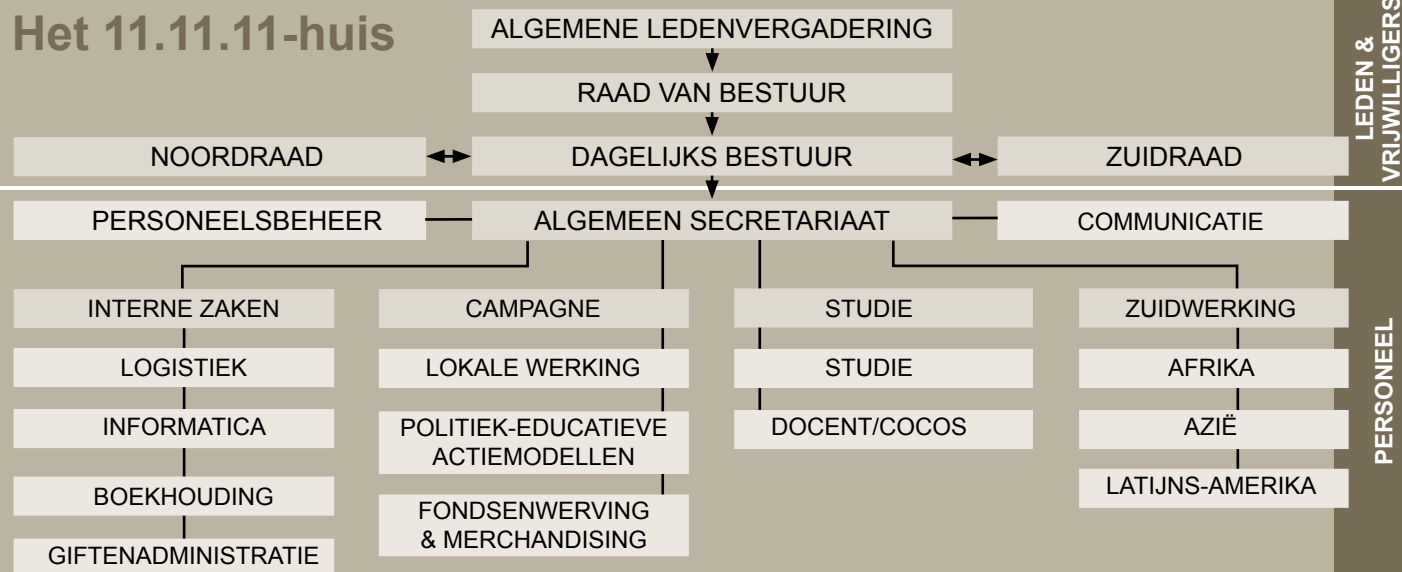
Doet jouw provincie mee?

Eén van de peilers van 11.11.11 is de lokale werking met meer dan 300 comités. Die comités dragen duidelijk bij tot meer aandacht voor het Zuiden en een solidaire samenleving, tot in de verste uithoeken van Vlaanderen. Provinciebesturen weten dit sensibiliseringswerk te appreciëren. Sommige ondersteunen het met een extra centje voor de 11.11.11-campagne of voor de werking van onze provinciale secretariaten. Oost-Vlaanderen, Antwerpen en Vlaams-Brabant leveren een zeer belangrijke bijdrage voor de campagne, terwijl Vlaams-Brabant en West-Vlaanderen de werking van onze provinciale secretariaten ondersteunen. De toelagen van de provincies Oost-Vlaanderen en Antwerpen voor de 11.11.11-campagne 2006 worden toegekend uit de provinciale begroting 2007.

En natuurlijk zijn er heel wat **gemeenten** die financieel en logistiek hun steentje bijdragen aan de lokale 11.11.11-actie. Teveel om op te noemen. Maar ook zij verdienen een welgemeend DANKUWEL !

Noord-Zuidkoepel

Het 11.11.11-huis

Leden van de Koepel van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging - 11.11.11

**375 lokale comités
met 20.000 vrijwilligers**

**Niet-gouvernementele organisaties
van alle strekkingen**

- ATOL, Studie- en Documentatiecentrum voor Aangepaste Technologie
- Balkanactie van de Gemeenten
- Belgisch Comité voor de Hulp aan Eritrea
- Bevrijde Wereld
- Bolivia Centrum
- Broederlijk Delen
- Caritas Internationaal Hulpbetoen
- Cemuvo – Centrum voor Mondiale Vorming
- CDI/Bwamanda
- Damiaanactie
- DJAPO – Cemuvo Jongeren
- Dierenartsen zonder Grenzen
- FOS - Socialistische Solidariteit
- Geneeskunde voor de Derde Wereld
- Ieder voor Allen
- Kadervorming voor Afrikanen
- KWIA, Steungroep Inheemse Volken
- Maya Honing
- Medicus Mundi
- Memisa
- Nationaal Comité voor Onthaal van Derdewereldstudenten
- Oxfam-Solidariteit
- Oxfam-Wereldwinkels
- PHOS, Platform Handicap en Ontwikkelingssamenwerking
- PROTOS, Projectgroep Technische Ontwikkelingssamenwerking
- Steunfonds Derde Wereld
- Studio Globo Coördinatie
- TRIAS
- UCOS, Universitair Centrum Ontwikkelingssamenwerking
- VIC, Vlaams Internationaal Centrum
- Vlaams-Rwandese Vereniging Umubano
- VOLENS, Vrijwilligers voor het Onderwijs
- Vredeseilanden
- YWCA – Antwerpen (Young Women's Christian Association)

- Wereldmediatheek
- Wereldsolidariteit

**Koepelorganisaties,
vredesorganisaties, landencomités
en andere Noord-Zuidorganisaties**

- Basisprojecten Haïti
- BKHV, Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen
- Coprogram
- CMI, Comité voor Missionerende Instituten
- Nederlandstalige Vrouwenraad
- Dienst Buitenlandse Studenten en Stagiairs
- Fair Trade Organisatie
- Forum voor Vredesactie
- Gresea
- Filippijnegroepen België
- Orbi Pharma
- Pax Christi Vlaanderen
- Shramadana België
- Socialisme Zonder Grenzen
- Solidariteit om Leven
- Solidariteitsfonds
- Stichting De Nieuwe Wereld
- Trakomula
- UNATA
- Vereniging voor de Verenigde Naties

- Vlaams Guatemala Comité
- Vlaams Palestina Comité
- Vluchtelingenwerk Vlaanderen
- Vrede
- WIZA, Werkgroep Indianen Zuid-Amerika

**Politieke, sociale en culturele bewegingen
die de Noord-Zuidbeweging schragen**

- ABVV
- ACLVB
- ACV
- Animo, jong links
- Christendemocraten voor Europa
- Christenen voor het Socialisme
- Chiro-Jeugd
- Davidsfonds
- Dosfelinstituut
- Gezinsbond
- Globelink
- Jaycees
- Jong CD&V
- Jong Groen!
- Jong Spirit
- Jong VLD
- Netwerk Bewust Verbruiken
- Paul Heymansinstituut
- Sp.a-studiedienst
- VIVA - Socialistische Vrouwen Vereniging
- Vermeylenfonds
- Vlaamse Federatie van Jeugthuizen en Jongerencentra
- Vlaams Nationaal Studiecentrum
- Werkgroep Ontwikkelingssamenwerking Groen!

**11.11.11 is ook lid van nationale, Europese
en internationale netwerken, o.a.:**

- Alterfin
- Actieplatform Palestina
- VODO, Vlaams Overleg Duurzame Ontwikkeling
- Max Havelaar
- Wereldmediahuis (MO*)
- IPS - International Pers Service

CONTACT

Algemeen Secretariaat:

11.11.11 vzw

Vlasfabriekstraat 11 - 1060 Brussel

telefoon: 02 536 11 13

fax: 02 536 19 10

info@11.be

www.11.be

Rekeningnummer 000-0000011-11

PROVINCIALE SECRETARIATEN

Antwerpen

Patriottenstraat 27 - 2600 Antwerpen-Berchem

telefoon: 03 281 06 62

antwerpen@11.be

Limburg

Pastorijstraat 40 bus 7 - 3530 Houthalen-Helchteren

telefoon: 011 87 14 80

limburg@11.be

Oost-Vlaanderen

Dendermondsesteenweg 205 - 9040 Gent

telefoon: 09 233 02 03

oost-vlaanderen@11.be

Vlaams-Brabant en Brussel

Vlasfabriekstraat 11 - 1060 Brussel

telefoon: 02 536 11 56

brabant@11.be

West-Vlaanderen

Noordstraat 156 - 8800 Roeselare

telefoon: 051 24 06 13

west-vlaanderen@11.be